Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi razširjeni senat)

z dne 23. julija 2025*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine – Zamrznitev sredstev – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu – Člen 2(1)(g) Sklepa 2014/145/SZVP – Napaka pri presoji – Pravica do obrambe – Sorazmernost“

V zadevi T-1095/23,

OT, ki ga zastopata J.-P. Hordies in P. Blanchetier, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata V. Piessevaux in M.-C. Cadilhac, agenta,

tožena stranka,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi razširjeni senat),

v sestavi R. Mastroianni, predsednik, M. Brkan (poročevalka), sodnica, I. Gâlea, T. Tóth in S. L. Kalėda, sodniki,

sodna tajnica: P. Núñez Ruiz, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka, zlasti:

– tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. novembra 2023,

– sklepa z dne 28. februarja 2024, s katerim je bilo ugodeno prošnji tožeče stranke za anonimnost,

– prilagoditvene vloge, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. maja 2024,

na podlagi obravnave z dne 26. marca 2025

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Tožeča stranka, OT, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti, prvič, Sklepa Sveta (SZVP) 2023/1767 z dne 13. septembra 2023 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2023, L 226, str. 104) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2023/1765 z dne 13. septembra 2023 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2023, L 226, str. 3) (v nadaljevanju: akta iz septembra 2023) ter, drugič, Sklepa Sveta (SZVP) 2024/847 z dne 12. marca 2024 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L, 2024/847) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2024/849 z dne 12. marca 2024 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL L, 2024/849) (v nadaljevanju: akta iz marca 2024), in sicer v delu, v katerem je s temi akti (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani akti) njeno ime ohranjeno na seznamih, priloženih k tem aktom.

I. Dejansko stanje

2 Tožeča stranka je ciprski državljan.

3 Ta zadeva spada v okvir omejevalnih ukrepov, ki jih je Evropska unija sprejela v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine.

4 Po priključitvi Krima, ki jo je izvedla Ruska federacija, je Svet Evropske unije 17. marca 2014 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 16, in popravek v UL 2023, L 125, str. 61).

5 Svet je istega dne na podlagi člena 215(2) PDEU sprejel Uredbo (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 6).

6 Svet je 25. februarja 2022 glede na resnost razmer v Ukrajini sprejel, prvič, Sklep (SZVP) 2022/329 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 50, str. 1) in, drugič, Uredbo (EU) 2022/330 o spremembi Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 51, str. 1), da bi med drugim spremenil merila, na podlagi katerih se lahko fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom naložijo zadevni omejevalni ukrepi.

7 Člen 2(1) in (2) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2022/329, določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo:

[…]

(d) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, ali pa imajo od njih korist;

[…]

(g) vodilni poslovneži ali pravne osebe, subjekti ali organi, vključeni v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine,

[…]

2. Fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom s seznama v Prilogi, ne smejo biti neposredno ali posredno dana na razpolago ali v njihovo korist nikakršna sredstva ali gospodarski viri.“

8 Podrobna pravila za to zamrznitev sredstev so določena v naslednjih odstavkih člena 2 Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen.

9 Z Uredbo št. 269/2014, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2022/330, je bilo naloženo sprejetje ukrepov zamrznitve sredstev in so bila opredeljena podrobna pravila te zamrznitve, ki so v bistvu enaka tistim iz Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen. Zlasti je bil namreč v členu 3(1), od (a) do (g), te uredbe v bistvenem prevzet člen 2(1), od (a) do (g), navedenega sklepa.

10 S Sklepom Sveta (SZVP) 2022/429 z dne 15. marca 2022 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 87I, str. 44) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2022/427 z dne 15. marca 2022 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 87I, str. 1) (v nadaljevanju: prvotna akta) je bilo ime tožeče stranke dodano na seznama, priložena k Sklepu 2014/145 in k navedeni uredbi (v nadaljevanju: sporna seznama).

11 Svet je 13. aprila 2022 tožeči stranki poslal spis WK 3073/2022 INIT.

12 S Sklepom Sveta (SZVP) 2022/1530 z dne 14. septembra 2022 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2022, L 239, str. 149) in Sklepom Sveta (SZVP) 2023/572 z dne 13. marca 2023 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2023, L 75 I, str. 134) ter z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2022/1529 z dne 14. septembra 2022 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2022, L 239, str. 1) in z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2023/571 z dne 13. marca 2023 o izvajanju Uredbe št. 269/2014 (UL 2023, L 75 I, str. 1) je Svet ime tožeče stranke ohranil na spornih seznamih.

13 Svet je z dopisom z dne 22. decembra 2022 tožeči stranki poslal spis WK 17621/2022 INIT.

14 Tožeča stranka je z dopisom z dne 9. maja 2023 Svetu predložila zahtevek za ponovno preučitev.

15 Svet je 5. junija 2023 sprejel Sklep (SZVP) 2023/1094 o spremembi Sklepa 2014/145 (UL 2023, L 146, str. 20) in Uredbo (EU) 2023/1089 o spremembi Uredbe št. 269/2014 (UL 2023, L 146, str. 1).

16 S Sklepom 2023/1094 so bila spremenjena merila za uvrstitev imen oseb, na katere se nanaša zamrznitev sredstev. Besedilo člena 2(1)(g) Sklepa 2014/145 je bilo nadomeščeno s tem besedilom:

„(g) vodilni poslovneži, ki delujejo v Rusiji, in njihovi ožji družinski člani ali druge fizične osebe, ki imajo od njih korist, ali poslovneži, pravne osebe, subjekti ali organi, vključeni v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine[…]“

17 Z Uredbo 2023/1089 je bila podobno spremenjena Uredba št. 269/2014.

18 Svet je z dopisom z dne 19. junija 2023 tožečo stranko obvestil, da namerava njeno ime ohraniti na spornih seznamih na podlagi spremenjenih razlogov.

19 Tožeča stranka je z dopisom z dne 29. junija 2023 Svetu predložila nov zahtevek za ponovno preučitev.

20 Tožeča stranka je z dopisom z dne 5. julija 2023 na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) vložila prošnjo za dostop do spisa Sveta, da bi se ji posredovali dokumenti, ki omogočajo identifikacijo držav članic, ki so dale pobudo za uvrstitev njenega imena na sporna seznama.

21 Svet je z dopisom z dne 10. julija 2023 tožeči stranki poslal spis WK 5142/2023 INIT z dne 20. aprila 2023, ki vsebuje informacije o ruskem poslovnem okolju in gospodarstvu.

22 Svet je z dopisom z dne 18. avgusta 2023 tožeči stranki poslal spis WK 10555/2023 INIT z dne 14. avgusta 2023 in spis WK 5142/2023 ADD 1 z dne 16. avgusta 2023, ki vsebujeta dodatne informacije o ruskem poslovnem okolju in gospodarstvu.

23 Svet je z dopisom z dne 28. avgusta 2023 v odgovor na prošnjo za dostop do spisa, ki je bila vložena na podlagi Uredbe št. 1049/2001, tožeči stranki razkril nekatere dokumente in navedel, da razkritje nekaterih drugih dokumentov ni mogoče zaradi varstva osebnih podatkov in mednarodnih odnosov, zlasti v zvezi z spisoma WK 10524/2023 z dne 9. avgusta 2023 in WK 10524/2023 REV 1 z dne 10. avgusta 2023.

24 Tožeča stranka je z dopisom z dne 29. avgusta 2023 vložila nov zahtevek za ponovno preučitev, s katerim je zahtevala tudi posredovanje spisa WK 10524/23 REV1, ki je bil naveden v dopisu Sveta z dne 18. avgusta 2023, vendar s tem dopisom ni bil posredovan.

25 Tožeča stranka je z dopisom z dne 1. septembra 2023 na podlagi Uredbe št. 1049/2001 vložila potrdilno prošnjo za dostop do dokumentov.

26 Ime tožeče stranke je bilo s sprejetjem aktov iz septembra 2023 ohranjeno na spornih seznamih iz teh razlogov:

„[Tožeča stranka j]e večinski delničar skupinskega konzorcija Alfa Group, ki vključuje Alfa Bank in je eden največjih ruskih davkoplačevalcev. Domneva se, da je ena najvplivnejših oseb v Rusiji. Je zelo tesno povezan s predsednikom Ruske federacije Vladimirjem Putinom. Vladimir Putin je nagradil skupino Alfa Group za zvestobo ruskim oblastem, tako da jo je politično podpiral pri načrtovanih tujih naložbah.

Pri zavarovalnici AlfaStrakhovanie, ki je podružnica skupine Alfa Group Consortiom, so zavarovana vozila Zvezne službe nacionalne garde Ruske federacije (Rosgvardia), katere enote delujejo na okupiranih območjih Ukrajine pod ruskim nadzorom, pa tudi vozila telesne straže predsednika Ruske federacije Vladimirja Putina. Poleg tega pa še ena od podružnic skupine Alfa Group, skupina X5 Retail Group, sodeluje s subjektom JSC Voentorg, za katerega veljajo omejevalni ukrepi, saj oboroženim silam Ruske federacije zagotavlja storitve priprave in dobave hrane, pralne storitve ter vojaške uniforme, poleg tega pa se njegova podružnica ukvarja s prodajo majic z vojaškim simbolom ‚Z‘, s katerim ruski propagandisti promovirajo rusko vojno agresijo proti Ukrajini. [Tožeča stranka] torej dejavno materialno ali finančno podpira ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, in ima od njih koristi. Je tudi eden od vodilnih poslovnežev, ki delujejo v Rusiji, in poslovnež, vključen v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine.“

27 Svet je z dopisom z dne 15. septembra 2023 tožečo stranko obvestil o ohranitvi uvrstitve njenega imena na spornih seznamih in odgovoril na njene zahtevke za ponovno preučitev.

28 Svet je z dopisom z dne 23. oktobra 2023 v odgovor na potrdilno prošnjo tožeče stranke tej razkril nekatere dokumente in navedel, da je bil dostop do drugih dokumentov, zlasti do spisov WK 10524/2023 in WK 10524/2023 REV 1, zavrnjen na podlagi člena 4(1)(a), tretja alinea, in člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001.

29 Svet je z dopisom z dne 26. oktobra 2023 tožeči stranki posredoval spis WK 10524/2023 REV 1.

30 Zoper akta z dne 15. marca 2022, navedena v točki 10 zgoraj, in akta z dne 14. septembra 2022, navedena v točki 12 zgoraj, je bila vložena ničnostna tožba, ki je bila s sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet (T-193/22, EU:T:2023:716), zavrnjena.

II. Dejansko stanje po vložitvi tožbe

31 Svet je z dopisom z dne 8. februarja 2024 tožečo stranko obvestil, da namerava njeno ime ohraniti na spornih seznamih, ter ji posredoval spis WK 1303/2024 INIT z dne 29. januarja 2024 in spis WK 5142/2023 ADD 2 z dne 29. januarja 2024, ki vsebujeta dodatne informacije o ruskem poslovnem okolju in gospodarstvu.

32 Tožeča stranka je z dopisom z dne 18. februarja 2024 Svet zaprosila, naj ponovno preuči ohranitev uvrstitve njenega imena na sporna seznama.

33 Svet je z dopisom z dne 21. februarja 2024 tožečo stranko opozoril, da namerava uvrstitev njenega imena ohraniti na spornih seznamih.

34 Tožeča stranka je z dopisom z dne 27. februarja 2024 Svet zaprosila, naj ponovno preuči ohranitev uvrstitve njenega imena na sporna seznama.

35 Ime tožeče stranke je bilo z aktoma iz marca 2024 ohranjeno na spornih seznamih iz teh razlogov:

„[Tožeča stranka je v]ečinski delničar konzorcija Alfa Group Consortium. Uvrščen je med najvplivnejše osebe v Rusiji. Vladimir Putin je nagradil skupino Alfa Group za zvestobo ruskim oblastem, tako da jo je politično podpiral pri načrtovanih tujih naložbah.

Pri zavarovalnici AlfaStrakhovanie, ki je podružnica konzorcija Alfa Group Consortiom, so zavarovana vozila Zvezne službe nacionalne garde Ruske federacije (Rosgvardia), katere enote delujejo na okupiranih območjih Ukrajine pod ruskim nadzorom, pa tudi vozila telesne straže predsednika Ruske federacije Vladimirja Putina.

Zavarovalnica AlfaStrakhovanie je zagotavljala storitve zavarovanja podjetjem, kot sta JSC Kalashnikov Concern in Central Scientific – Research Institute for Precision Machine Engineering (TsNIITochMash), katerih orožje pogosto uporablja ruska vojska v Ukrajini, tudi v grozodejstvih, ki jih je zagrešila v Buči.

Poleg tega pa še ena od podružnic konzorcija Alfa Group Consortium, skupina X5 Retail Group, sodeluje z JSC Voentorg, subjektom, za katerega veljajo omejevalni ukrepi, saj oboroženim silam Ruske federacije zagotavlja storitve priprave in dobave hrane, pralne storitve ter vojaške uniforme, poleg tega pa se njegova podružnica ukvarja s prodajo majic z vojaškim simbolom ‚Z‘, s katerim ruski propagandisti promovirajo vojno agresijo Rusije proti Ukrajini. [Tožeča stranka] torej dejavno materialno ali finančno podpira ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, in ima od njih koristi.

Je tudi eden od vodilnih poslovnežev v Rusiji in poslovnež, vključen v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, odgovorni za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine.“

36 Svet je z dopisom z dne 15. marca 2024 tožečo stranko obvestil o ohranitvi uvrstitve njenega imena na sporna seznama in odgovoril na njene zahtevke za ponovno preučitev.

37 Tožeča stranka je z dopisom z dne 10. aprila 2024 po razglasitvi sodb z dne 10. aprila 2024, Aven/Svet (T-301/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:214), in z dne 10. aprila 2024, Fridman/Svet (T-304/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:215), vložila zahtevek za ponovno preučitev.

38 Zoper akta z dne 13. marca 2023, navedena v točki 12 zgoraj, je bila vložena ničnostna tožba, ki je bila s sodbo z dne 11. septembra 2024, OT/Svet (T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606), zavrnjena.

III. Predlogi strank

39 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijane akte razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo nanjo;

– Svetu odredi, naj njeno ime izbriše s spornih seznamov;

– Svetu naloži plačilo stroškov.

40 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

IV. Pravo

A. Pristojnost Splošnega sodišča za odločanje o drugem tožbenem predlogu tožeče stranke

41 Tožeča stranka z drugim tožbenim predlogom Splošnemu sodišču predlaga, naj Svetu odredi izbris njenega imena s spornih seznamov. Tako s tem tožbenim predlogom v bistvu predlaga, naj Splošno sodišče na Svet naslovi odredbo.

42 Glede tega zadošča opozoriti, da Splošno sodišče v okviru nadzora zakonitosti, ki temelji na členu 263 PDEU, ni pristojno za izdajo odredb institucijam, organom, uradom in agencijam Unije (glej sklep z dne 26. oktobra 1995, Pevasa in Inpesca/Komisija, C-199/94 P in C-200/94 P, EU:C:1995:360, točka 24 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 9. junija 2021, Borborudi/Svet, T-580/19, EU:T:2021:330, točka 34 (neobjavljena), in z dne 8. marca 2023, Prigozhina/Svet, T-212/22, neobjavljena, EU:T:2023:104, točka 19 in navedena sodna praksa), tudi kadar se nanašajo na način izvršitve njegovih sodb (sklepa z dne 22. septembra 2016, Gaki/Komisija, C-130/16 P, neobjavljen, EU:C:2016:731, točka 14, in z dne 19. julija 2016, Trajektna luka Split/Komisija, T-169/16, neobjavljen, EU:T:2016:441, točka 13).

43 Iz tega izhaja, da v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, Splošno sodišče tudi v primeru, da so akti, s katerimi se sprejmejo ali ohranijo omejevalni ukrepi proti fizični osebi, pravni osebi, subjektu ali organu, razglašeni za nične, ni pristojno, da odredi izbris imena te fizične osebe, pravne osebe, subjekta ali organa s spornih seznamov.

44 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba drugi tožbeni predlog zavreči zaradi nepristojnosti.

B. Utemeljenost

45 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge, od katerih se prvi nanaša na napako pri presoji, drugi na kršitev načela sorazmernosti, tretji pa na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

46 Splošno sodišče ocenjuje, da je treba najprej preučiti tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva, nato prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri presoji, in nazadnje drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.

1. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva

47 Najprej je treba preučiti trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na akta iz septembra 2023, nato pa trditve, ki se nanašajo na akta iz marca 2024.

a) Akta iz septembra 2023

48 Tožeča stranka meni, da sta bili njeni pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega postopka kršeni, ker ji Svet ni posredoval nekaterih dokazov, čeprav so bili ti zahtevani v okviru prošnje za dostop do dokumentov.

49 Poleg tega tožeča stranka Svetu očita, da ni upošteval trditev, navedenih v njenih zahtevkih za ponovno preučitev, da ni individualiziral odgovorov na te zahtevke, da ji ni posredoval spisa s trdnimi dokazi, ampak le nepopoln spis, in da ji je zavrnil zaslišanje.

50 Tožeča stranka trdi, da je Svet zanemaril dejstvo, da predloženi dokazi ne zadostujejo za podprtje razlogov, ki so bili uporabljeni proti njej za utemeljitev ohranitve njenega imena na spornih seznamih.

51 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

52 Glede tega je treba na prvem mestu opozoriti, da pravica do izjave v vsakem postopku, ki je določena v členu 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in ki je sestavni del spoštovanja pravice do obrambe, zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (sodbi z dne 27. julija 2022, RT France/Svet, T-125/22, EU:T:2022:483, točka 75, in z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 79).

53 Prav tako je treba opozoriti, da v primeru aktov, s katerimi se ohrani ime osebe ali subjekta, ki je že na seznamih, s katerimi se nalagajo omejevalni ukrepi, učinek presenečenja ni več potreben za zagotovitev učinkovitosti navedenih ukrepov, tako da je treba zadevno osebo ali subjekt pred sprejetjem takih aktov načeloma seznaniti z obremenilnimi dokazi in ji oziroma mu omogočiti, da se izjavi (glej v tem smislu sodbe z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 62; z dne 1. oktobra 2020, Makhlouf/Svet, C-157/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:777, točka 44, in z dne 18. maja 2022, Foz/Svet, T-296/20, EU:T:2022:298, točka 66 (neobjavljena)).

54 Poleg tega spoštovanje pravice do obrambe vključuje tudi pravico do vpogleda v spis ob spoštovanju legitimnih interesov zaupnosti, ki je določena v členu 41(2)(b) Listine (glej v tem smislu sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 99, in z dne 12. junija 2024, Shammout/Svet, T-649/22, neobjavljena, EU:T:2024:376, točka 36).

55 Glede tega je Sodišče poudarilo, da je element varstva, ki je zagotovljen z zahtevo po seznanitvi z obremenilnimi dokazi in pravico do podajanja pripomb pred sprejetjem aktov, s katerimi se ime osebe ali subjekta ohrani na seznamu oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, temeljnega in bistvenega pomena za pravico do obrambe. To velja še toliko bolj, ker zadevni omejevalni ukrepi pomembno vplivajo na pravice in svoboščine zadevnih oseb in skupin (sodbi z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 64, in z dne 18. maja 2022, Foz/Svet, T-296/20, EU:T:2022:298, točka 67 (neobjavljena)).

56 Namen pravila, v skladu s katerim mora biti naslovniku odločbe, ki posega v njegov položaj, omogočeno, da predloži pripombe, preden bo ta odločba sprejeta, je namreč omogočiti zadevnemu organu, da ustrezno upošteva vse relevantne elemente. Da bi se zagotovilo učinkovito varstvo navedenega naslovnika, je namen tega pravila zlasti to, da ta naslovnik lahko popravi napako ali uveljavlja dejstva v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid sprejetju ali nesprejetju odločbe ali taki ali drugačni vsebini odločbe (sodbi z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 65, in z dne 24. novembra 2021, Aman Dimashq/Svet, T-259/19, EU:T:2021:821, točka 69).

57 V obravnavani zadevi je treba navesti, da so bili razlogi za uvrstitev iz aktov iz septembra 2023 delno spremenjeni v primerjavi z razlogi iz prejšnjih aktov, pri čemer je bil ohranjen razlog, da je tožeča stranka „večinski delničar“ konzorcija Alfa Group, ta formulacija pa je enaka formulaciji „večinski delničar“ iz obrazložitve prvotnih aktov in formulaciji „večinski delničar“ iz aktov z dne 13. marca 2023, navedenih v točki 12 zgoraj. Svet je namreč v aktih iz septembra 2023 za tožečo stranko uporabil določbe člena 2(1)(g) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2023/1094, in sicer določbe, ki se nanašajo na „vodilne poslovneže, ki delujejo v Rusiji“ (v nadaljevanju: prvi del spremenjenega merila (g)), in določbe, ki se nanašajo na „poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije“ (v nadaljevanju: tretji del spremenjenega merila (g)).

58 Ugotoviti je treba, da je Svet z dopisom z dne 19. junija 2023 tožečo stranko obvestil, da namerava ohraniti uvrstitev njenega imena na sporna seznama na podlagi spremenjenega osnutka razlogov. Svet je nato z dopisom z dne 18. avgusta 2023 tožeči stranki potrdil, da namerava ohraniti uvrstitev navedenega imena na sporna seznama na podlagi spremenjenega osnutka razlogov. V zadnjenavedenem dopisu je tožeči stranki sporočil, da ji v prilogi pošilja spis WK 10524/2023 REV 1 z dne 10. avgusta 2023, spis WK 10555/2023 INIT, ki vsebuje elemente v zvezi z njenim osebnim položajem, in spis WK 5142/23 ADD 1, ki vsebuje dodatne informacije o ruskem poslovnem okolju in gospodarstvu.

59 Tožeča stranka je z dopisom z dne 29. avgusta 2023, ki ga je poslala službi Sveta za zunanje odnose, zadolženi za ponovno preučitev omejevalnih ukrepov, to službo obvestila, da ji spis WK 10524/2023 REV 1 ni bil posredovan, in zahtevala, naj se ji ta spis posreduje v najkrajšem možnem času.

60 Zlasti glede na odgovore na obravnavi je treba poudariti, da Svet ni dokazal, da je bil spis WK 10524/2023 REV 1 tožeči stranki posredovan pred sprejetjem aktov iz septembra 2023. Tako je treba glede na elemente iz spisa šteti, da je bil ta spis tožeči stranki posredovan šele 26. oktobra 2023, to je več kot en mesec po navedenem sprejetju.

61 Svet je torej s tem, da tožeči stranki spisa WK 10524/2023 REV 1 ni posredoval pred sprejetjem aktov iz septembra 2023, kršil pravico tožeče stranke do obrambe, zlasti njeno pravico do izjave in njeno pravico do vpogleda v spis, ki sta zagotovljeni s členom 41(2)(a) in (b) Listine.

62 Vendar je treba opozoriti, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je za to, da kršitev pravice do obrambe povzroči razglasitev ničnosti izpodbijanega akta, potrebno, da bi bil izid postopka, če te nepravilnosti ne bi bilo, drugačen, kar mora dokazati oseba, ki se sklicuje na tako kršitev (glej v tem smislu sodbo z dne 25. junija 2020, Vnesheconombank/Svet, C-731/18 P, neobjavljena, EU:C:2020:500, točka 73 in navedena sodna praksa).

63 V obravnavani zadevi je treba navesti, da tožeča stranka v tožbi in repliki ni pojasnila, zakaj bi bil lahko izid postopka ponovne preučitve ukrepov, sprejetih v zvezi z njo, drugačen, če bi ji bil spis WK 10524/2023 REV 1 posredovan pred sprejetjem aktov iz septembra 2023. Trditve tožeče stranke se namreč ne nanašajo posebej na posledice nepredložitve navedenega spisa med postopkom ponovne preučitve ukrepov, sprejetih v zvezi z njo, temveč se z njimi izpodbija dopis službe Sveta, pristojne za dostop javnosti do dokumentov institucij, z dne 23. oktobra 2023, s katerim je bil dostop do nekaterih dokumentov zavrnjen na podlagi člena 4(1)(a), tretja alinea, in člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001.

64 Poleg tega je treba opozoriti, da je, kot je razvidno iz točk od 54 do 56 zgoraj, cilj pravice do vpogleda v spis osebe ali subjekta, na katerega se nanašajo omejevalni ukrepi, tej osebi ali subjektu omogočiti, da predloži pripombe o elementih, uporabljenih v zvezi z njo ali njim. Iz tega izhaja, da je taka pravica strogo omejena na osebo ali subjekt, na katerega se nanašajo omejevalni ukrepi, zato da se zagotovi njena ali njegova obramba v okviru postopka ponovne preučitve ukrepov, sprejetih v zvezi z njo ali njim. V obravnavani zadevi tožeča stranka Svetu zlasti očita, da ji ni posredoval spisa z referenčno številko WK 10524/2023 INIT, in sicer prejšnje različice spisa WK 10524/2023 REV 1. Te trditve pa ni mogoče sprejeti, ker se Svet za utemeljitev ohranitve imena tožeče stranke na spornih seznamih septembra 2023 ni oprl na spis WK 10524/2023 INIT.

65 Svet se je namreč za utemeljitev ohranitve imena tožeče stranke na spornih seznamih septembra 2023 oprl zlasti na spisa WK 3073/2022 INIT z dne 12. marca 2022 in WK 17621/2022 INIT z dne 14. decembra 2022, ki sta bila tožeči stranki sporočena po sprejetju aktov z dne 15. marca 2022, navedenih v točki 10 zgoraj, in v okviru postopka ponovne preučitve, ki je pripeljal do sprejetja aktov z dne 13. marca 2023, navedenih v točki 12 zgoraj. Oprl se je tudi na spisa WK 10555/2023 INIT z dne 14. avgusta 2023 in WK 10524/2023 REV 1. Čeprav je bil zadnjenavedeni spis tožeči stranki resda poslan šele po sprejetju aktov iz septembra 2023, je treba ugotoviti, da tožeča stranka v svojih pisanjih ni pojasnila, zakaj ne bi bilo izključeno, da bi bil izid postopka ponovne preučitve lahko drugačen, če bi ji bil tak spis posredovan pred sprejetjem zadnjenavedenih aktov. Prav tako se je tožeča stranka, ko je bila o tem vprašana na obravnavi, omejila na abstraktno navedbo, da bi lahko podala pripombe glede listin iz zadevnega spisa, ne da bi pojasnila, kako bi lahko upoštevanje teh pripomb pripeljalo do drugačnega izida.

66 Zato je treba glede na sodno prakso, navedeno v točki 62 zgoraj, šteti, da kršitev pravice do vpogleda v spis in pravice do izjave ne povzroči razglasitve ničnosti aktov iz septembra 2023.

67 Kar zadeva trditve tožeče stranke v zvezi z zavrnitvijo posredovanja nekaterih dokumentov v zvezi z uvrstitvijo in ohranitvijo njenega imena na spornih seznamih, zlasti informacij v zvezi z državami članicami, ki so predlagale sprejetje omejevalnih ukrepov proti njej, ki ji jo je sporočila služba Sveta, pristojna za dostop javnosti do dokumentov na podlagi Uredbe št. 1049/2001, je treba razlikovati med na eni strani pravili v zvezi s pravico javnosti do dostopa do dokumentov institucij iz Uredbe št. 1049/2001 in na drugi strani spoštovanjem pravice do obrambe, določene v členu 41(2) Listine, ki zajema pravico do izjave in pravico do vpogleda v spis ob spoštovanju legitimnih interesov zaupnosti. Upravičenci in cilji pravice javnosti do dostopa do dokumentov institucij na podlagi Uredbe št. 1049/2001 se namreč znatno razlikujejo od upravičencev in namena pravice do vpogleda v spis v okviru postopka ponovne preučitve omejevalnih ukrepov, ki se uporabljajo za osebo, na katero se ti ukrepi nanašajo.

68 V skladu z uvodno izjavo 1 Uredbe št. 1049/2001 se ta uredba umešča v okvir namena, izraženega v členu 1, drugi odstavek, PEU, v skladu s katerim se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani. Kot je opozorjeno v drugi uvodni izjavi navedene uredbe, je pravica javnosti do dostopa do dokumentov institucij povezana z demokratičnostjo teh institucij (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Švedska in Turco/Svet, C-39/05 P in C-52/05 P, EU:C:2008:374, točka 34). Za dosego teh ciljev imajo na podlagi člena 2(1) navedene uredbe vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic pravico dostopa do dokumentov institucij. Iz navedenega izhaja, da je namen te uredbe zagotovitev dostopa do javnih dokumentov vsem in ne le prosilcu, ki ga ti dokumenti zadevajo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2005, Sison/Svet, T-110/03, T-150/03 in T-405/03, EU:T:2005:143, točka 50). V skladu s členom 6(1) te uredbe prosilcu namreč ni treba dokazati kakršnega koli interesa za dostop do zahtevanih dokumentov, tako da je treba njegovo

prošnjo preučiti enako kot prošnjo katere koli druge osebe (sodbi z dne 6. julija 2006, Franchet in Byk/Komisija, T-391/03 in T-70/04, EU:T:2006:190, točka 82, in z dne 20. decembra 2023, OCU/EOR, T-496/18, neobjavljena, EU:T:2023:857, točka 43). Poleg tega je treba opozoriti, da posebnega interesa, ki ga lahko uveljavlja prosilec za dostop do dokumenta, ki se nanaša nanj osebno, ni mogoče upoštevati v okviru uporabe obveznih izjem iz člena 4(1)(a) iste uredbe (sodba z dne 26. aprila 2005, Sison/Svet, T-110/03, T-150/03 in T-405/03, EU:T:2005:143, točka 52).

69 Zato v delu, v katerem želi tožeča stranka izpodbijati to, da ji je Svet z odločbo z dne 23. oktobra 2023, sprejeto na podlagi Uredbe št. 1049/2001, neupravičeno zavrnil dostop do nekaterih dokumentov, zadostuje navesti, da tožeča stranka v svojih predlogih ne predlaga razglasitve ničnosti navedene odločbe.

70 Na drugem mestu, navesti je treba, da predpisi prava Unije, na podlagi katerih so bili sprejeti omejevalni ukrepi proti tožeči stranki, in sicer Sklep 2014/145, kakor je bil spremenjen, in Uredba št. 269/2014, kakor je bila spremenjena, zadevnim osebam ne dajejo pravice do uradnega zaslišanja. Prav tako iz člena 41(2)(a) Listine ne izhaja, da je uradno zaslišanje edini način, ki zadevni osebi omogoča koristno in učinkovito uresničevanje njene pravice do izjave (glej v tem smislu sodbi z dne 12. maja 2022, Boshab/Svet, C-242/21 P, neobjavljena, EU:C:2022:375, točka 62, in z dne 9. februarja 2023, Boshab/Svet, C-708/21 P, neobjavljena, EU:C:2023:84, točka 54). Iz tega sledi, da tožeča stranka neutemeljeno trdi, da je bila z neizvedbo ustnega zaslišanja kršena njena pravica do obrambe.

71 Na tretjem mestu, zavrniti je treba tudi trditev tožeče stranke, da Svet ni upošteval pripomb, ki jih je predložila, in da odgovorov na njene prošnje ni individualiziral. Poleg tega, da Svet ni dolžan po točkah odgovarjati na predložene pripombe in dokumente (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 95), dejstvo, da ni odgovoril na vse pripombe in dokumente, ki jih je predložila tožeča stranka, ne dokazuje, da jih ni upošteval pri ponovni preučitvi njenega položaja. Poleg tega je iz dopisa Sveta z dne 15. septembra 2023 razvidno, da se je ta skliceval na podobnost trditev, ki jih je tožeča stranka navedla v zahtevku za ponovno preučitev in v zadevi, v kateri sta bili izdani sodbi z dne 15. novembra 2023, OT/Svet (T-193/22, EU:T:2023:716), in z dne 11. septembra 2024, OT/Svet (T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606), ter da je napotil na vloge in pripombe, ki jih je tožeča stranka vložila v tej zadevi. Prav tako je v tem dopisu izrecno odgovoril na pripombe tožeče stranke v zvezi z družbo AlfaStrakhovanie.

72 Na četrtem mestu, opozoriti je treba, da pravica do učinkovitega sodnega varstva, določena s členom 47 Listine, zahteva, da se zadevni osebi omogoči, da se z razlogi, na katerih temelji odločba, ki je bila v zvezi z njo sprejeta, seznani bodisi z branjem same odločbe bodisi s posredovanjem teh razlogov na njeno zahtevo, brez poseganja v pristojnost pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, naj jih posreduje, zato da se ji omogoči obramba njenih pravic v kar najboljših okoliščinah in sprejetje odločitve ob popolnem poznavanju razlogov o tem, ali je zadevo koristno predložiti pristojnemu sodišču, ter da se zadnjenavedenemu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 100).

73 V obravnavani zadevi je Svet do 26. oktobra 2023 tožeči stranki sporočil vse elemente, na katere se je oprl pri sprejetju aktov iz septembra 2023, vključno s spisom WK 10524/2023 REV 1. Ugotoviti je treba, da je imela tožeča stranka tako na voljo vse upoštevne elemente približno en mesec pred iztekom roka za vložitev tožbe za izpodbijanje zakonitosti navedenih aktov in več kot tri tedne pred dejansko vložitvijo navedene tožbe. Vsekakor to, da pred vložitvijo tožbe ni bil posredovan

dokazni spis, na podlagi katerega je Svet podaljšal uporabo omejevalnih ukrepov, ne vpliva na pravico zadevne osebe do učinkovitega sodnega varstva, če je ta spis posredovan tožeči stranki, da se lahko o njem izjavi v repliki (glej v tem smislu sodbo z dne 12. junija 2024, Shammout/Svet, T-649/22, neobjavljena, EU:T:2024:376, točki 52 in 53). Zato tožeča stranka neutemeljeno trdi, da je Svet s tem, da je spis WK 10524/2023 REV 1 posredoval po sprejetju aktov iz septembra 2023, kršil njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki jo ureja člen 47 Listine, saj ga je imela na voljo pred vložitvijo tožbe za izpodbijanje zakonitosti teh aktov v okviru tega sodnega postopka.

74 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega postopka, zavrniti v delu, v katerem se nanaša na izpodbijanje zakonitosti aktov iz septembra 2023.

b) Akta iz marca 2024

75 Tožeča stranka Svetu očita, da ni odgovoril na njen zahtevek za ponovno preučitev, s katerim je po razglasitvi sodb z dne 10. aprila 2024, Aven/Svet (T-301/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:214), in z dne 10. aprila 2024, Fridman/Svet (T-304/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:215), zahtevala izbris svojega imena s spornih seznamov.

76 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

77 V zvezi s tem zadostuje navesti, da trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na kršitev pravice do obrambe, temeljijo na dopisu, ki je bil Svetu poslan po sprejetju aktov iz marca 2024, to je 11. aprila 2024. Na podlagi ustaljene sodne prakse pa je treba zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan sprejetja akta (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2021, Aman Dimashq/Svet, T-259/19, EU:T:2021:821, točka 110 (neobjavljena) in navedena sodna praksa). Zato to, da Svet ni odgovoril na ta dopis, ne more omajati zakonitosti aktov iz marca 2024.

78 Tožeča stranka zato ni dokazala kršitve njene pravice do obrambe v okviru postopka ponovne preučitve, ki je pripeljal do sprejetja aktov iz marca 2024.

79 Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, je treba torej v celoti zavrniti.

2. Prvi tožbeni razlog: napaka pri presoji

80 Tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, da je s sprejetjem aktov iz septembra 2023 in marca 2024 njeno ime ohranil na spornih seznamih, storil napako pri presoji.

81 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

a) Uvodne ugotovitve

82 Najprej je treba opozoriti, da čeprav je res, da ima Svet določeno diskrecijsko pravico za to, da v vsakem posameznem primeru ugotovi, ali so pravna merila, na katerih temeljijo zadevni omejevalni ukrepi, izpolnjena, morajo sodišča Unije zagotoviti načeloma celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 121).

83 Učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, med drugim zahteva, da se sodišče Unije prepriča, ali sklep, s katerim so bili omejevalni ukrepi sprejeti ali ohranjeni in ki je za zadevno osebo ali subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvi, na kateri navedeni sklep temelji, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, ampak se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da sam po sebi zadostuje za utemeljitev tega sklepa – utemeljeni (glej v tem smislu sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119, in z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 122).

84 Tako presojo je treba opraviti tako, da se dokazi in informacije ne preučijo ločeno, temveč v okviru, v katerega so umeščeni. Svet namreč zadosti dokaznemu bremenu, ki ga nosi, če sodišču Unije predloži sklenjen krog dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev, s katerimi je mogoče dokazati obstoj zadostne povezave med osebo ali subjektom, za katero ali katerega velja ukrep zamrznitve sredstev, in režimom ali na splošno položaji, proti katerim se bori (glej sodbo z dne 20. julija 2017, Badica in Kardiam/Svet, T-619/15, EU:T:2017:532, točka 99 in navedena sodna praksa; sodba z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 124).

85 Pristojni organ Unije je tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo ali subjekt, ni pa naloga te osebe ali subjekta, da predloži negativni dokaz o neutemeljenosti navedenih razlogov. V zvezi s tem se ne zahteva, da Svet pred sodiščem Unije predloži vse informacije in dokaze, ki se nanašajo na razloge, navedene v aktu, katerega razglasitev ničnosti se predlaga. Pomembno je, da so s predloženimi informacijami ali dokazi podprti razlogi, navedeni zoper zadevno osebo ali subjekt (sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 121 in 122, ter z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točki 66 in 67; glej tudi sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 123 in navedena sodna praksa).

86 V takem primeru mora sodišče Unije preveriti vsebinsko pravilnost zatrjevanih dejstev glede na te informacije ali dokaze in presoditi njihovo dokazno vrednost glede na okoliščine obravnavane zadeve in ob upoštevanju morebitnih pripomb, ki jih je med drugim predložila zadevna oseba ali subjekt (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 124).

87 Natančneje, glede nadzora zakonitosti, ki se izvaja nad akti o ohranitvi imena zadevne osebe na seznamu oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, je treba opozoriti, da so ti ukrepi po naravi varstveni in so zato po definiciji začasni, pri čemer je njihova veljavnost vedno odvisna od tega, ali so dejanske in pravne okoliščine, na podlagi katerih so bili sprejeti, še vedno podane, in od tega, ali jih je treba zaradi uresničitve njihovega cilja ohraniti v veljavi. Tako da mora Svet pri rednem pregledu teh omejevalnih ukrepov ponovno presoditi razmere in pripraviti analizo učinka takih ukrepov, da se ugotovi, ali so omogočili dosego ciljev prvotne uvrstitve imen zadevnih oseb in subjektov na sporni seznam ali pa je v zvezi s temi osebami in subjekti še vedno mogoča enaka ugotovitev (glej sodbo z dne 27. aprila 2022, Ilunga Luyoyo/Svet, T-108/21, EU:T:2022:253, točka 55 in navedena sodna praksa; sodba z dne 26. oktobra 2022, Ovsyannikov/Svet, T-714/20, neobjavljena, EU:T:2022:674, točka 67).

88 Iz tega izhaja, da Svetu za utemeljitev ohranitve imena osebe na seznamu oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, ni prepovedano, da se opre na dokaze, na katerih je temeljila že prvotna uvrstitev, ponovna uvrstitev ali ohranitev imena zadevne osebe na navedenem seznamu,

če, prvič, se razlogi za uvrstitev niso spremenili in, drugič, se okoliščine niso spremenile do te mere, da ti dokazi ne bi bili več upoštevni (glej v tem smislu sodbo z dne 23. septembra 2020, Kaddour/Svet, T-510/18, EU:T:2020:436, točka 99). V zvezi s tem razvoj okoliščin vključuje upoštevanje na eni strani položaja države, v zvezi s katero je bil vzpostavljen sistem omejevalnih ukrepov, in posebnega položaja zadevne osebe (sodba z dne 26. oktobra 2022, Ovsyannikov/Svet, T-714/20, neobjavljena, EU:T:2022:674, točka 78; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 23. septembra 2020, Kaddour/Svet, T-510/18, EU:T:2020:436, točka 101) ter na drugi strani vseh upoštevnih okoliščin, zlasti nedoseženja ciljev omejevalnih ukrepov (sodba z dne 27. aprila 2022, Ilunga Luyoyo/Svet, T-108/21, EU:T:2022:253, točka 56; glej v tem smislu in po analogiji tudi sodbo z dne 12. februarja 2020, Amisi Kumba/Svet, T-163/18, EU:T:2020:57, točke od 82 do 84 in navedena sodna praksa).

89 Ob upoštevanju teh načel je treba preučiti, ali je Svet s sprejetjem aktov iz septembra 2023 in nato s sprejetjem aktov iz marca 2024 storil napako pri presoji, ko je odločil, da se ime tožeče stranke ohrani na spornih seznamih.

90 V zvezi s tem je iz besedila izpodbijanih aktov razvidno, da je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na spornih seznamih na podlagi merila materialne ali finančne podpore ruskim nosilcem odločitev, odgovornim za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine (člen 2(1)(d) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: merilo (d)). Njena uvrstitev je bila opravljena tudi na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

91 Splošno sodišče ocenjuje, da je primerno najprej preučiti, ali je Svet storil napako pri presoji s tem, da je ohranil ime tožeče stranke na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

b) Akta iz septembra 2023

92 Tožeča stranka s trditvami, s katerimi izpodbija zakonitost aktov iz septembra 2023, trdi, da dokazi, ki jih je predložil Svet, niso zanesljivi ter da je bilo njeno ime napačno ohranjeno na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

1) Zanesljivost dokazov

93 Tožeča stranka trdi, da je velik del virov, ki jih je uporabil Svet, slabe kakovosti, in posebej izpodbija zanesljivost nekaterih dokazov.

94 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

95 Glede tega je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso dejavnost sodišča Unije ureja načelo proste presoje dokazov, edino merilo za presojo vrednosti predloženih dokazov pa je njihova verodostojnost. V zvezi s tem je treba za presojo dokazne vrednosti posameznega dokumenta preveriti verjetnost podatkov, ki jih vsebuje, pri tem pa upoštevati zlasti izvor tega dokumenta, okoliščine njegove izdelave in njegovega naslovnika, ter se vprašati, ali se glede na njegovo vsebino zdi razumen in zanesljiv (glej sodbi z dne 31. maja 2018, Kaddour/Svet, T-461/16, EU:T:2018:316, točka 107 in navedena sodna praksa, ter z dne 12. februarja 2020, Amisi Kumba/Svet, T-163/18, EU:T:2020:57, točka 95 (neobjavljena) in navedena sodna praksa).

96 Ker ni preiskovalnih pooblastil v tretjih državah, mora presoja organov Unije dejansko temeljiti na javno dostopnih virih informacij, poročilih, člankih v medijih, poročilih tajnih služb ali drugih podobnih virih informacij (sodbi z dne 14. marca 2018, Kim in drugi/Svet in Komisija, T-533/15 in T-264/16, EU:T:2018:138, točka 107, in z dne 1. junija 2022, Prigozhin/Svet, T-723/20, neobjavljena, EU:T:2022:317, točka 59).

97 Poleg tega je treba navesti, da oboroženi spopad, v katerega sta vpleteni Ruska federacija in Ukrajina, v praksi še posebej otežuje dostop do nekaterih virov, izrecno navedbo primarnega vira nekaterih informacij in morebitno zbiranje pričevanj oseb, ki se strinjajo z identifikacijo. Težave pri preiskavi, ki iz tega izhajajo, lahko tako prispevajo k temu, da ni mogoče predložiti natančnih dokazov in objektivnih informacij (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 116 in navedena sodna praksa).

98 V obravnavani zadevi se je Svet za utemeljitev ohranitve uvrstitve imena tožeče stranke na sporna seznama na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) oprl na elemente iz spisa WK 3073/2022 INIT z dne 12. marca 2022, zlasti na članek, naslovljen „Why Mueller named a Russian Oligarch in Court“, ki je bil 6. aprila 2018 objavljen na spletnem mestu The Dailly Beast (dokument št. 1).

99 Svet se je za utemeljitev ohranitve imena tožeče stranke na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) prav tako oprl na enega od elementov iz spisa WK 17621/2022 INIT, in sicer na spletno stran spletnega mesta „Putin’s list“ v zvezi s tožečo stranko, ki je bila obiskana 23. novembra 2022 (dokument št. 2).

100 Svet je v podporo utemeljitvi ohranitve imena tožeče stranke na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) upošteval tudi nekatere elemente iz spisa WK 10524/2023 REV 1 z dne 10. avgusta 2023, in sicer:

– predstavitev družbe AlfaStrakhovanie, ki je bila objavljena na spletnem mestu te družbe in je bila obiskana 25. maja 2023 (dokument št. 2);

– članek, naslovljen „AlfaStrakhovanie ruled out the sale of business to third-party buyers“, objavljen 4. maja 2023 na spletnem mestu Radio Liberty (dokument št. 9);

– predstavitev lastništva deležev družbe X5 Retail Group, objavljena na spletnem mestu te družbe, ki je bila obiskana 1. junija 2023 (dokument št. 10);

– stran spletnega mesta Rupep o poslovnih odnosih tožeče stranke, ki je bila obiskana 12. junija 2023 (dokument št. 17);

– članek z naslovom „AlfaStrakhovanie confirmed the change of ownership of the company“, objavljen 4. maja 2023 na spletnem mestu Vedomosti (dokument št. 19);

– članek z naslovom „Fridman’s Alfa Group to exit all Russian assets“, objavljen 5. maja 2023 na spletnem mestu bne IntelliNews (dokument št. 20).

101 Svet je za utemeljitev ohranitve imena tožeče stranke na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) upošteval tudi elemente iz spisa WK 10555/2023 INIT z dne 14. avgusta 2023, in sicer:

– pismo centralne banke Ukrajine z dne 5. junija 2023, naslovljeno na Evropsko komisijo, o zaskrbljenosti Ukrajine glede poskusov izogibanja sankcijam (dokument št. 1);

– sporočilo za javnost centralne banke Ukrajine o banki Sense Bank, objavljeno 20. julija 2023 (dokument št. 2).

102 V uvodu je treba opozoriti, da je tožeča stranka na obravnavi opustila trditev, da je bil vir informacij TAdivser nezanesljiv.

103 Poleg tega je treba v zvezi s trditvami, s katerimi tožeča stranka na podlagi članka, ki ga je objavil Politico in ki je priložen k tožbi, zatrjuje, da je zelo velik del virov, ki jih je uporabil Svet, slabe kakovosti, navesti, da ta članek ne izpodbija sistematično vseh elementov iz dokaznih spisov, ki jih je pripravila Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), ampak se v njem postavljajo le vprašanja o zanesljivosti nekaterih virov informacij, kot so družbeni mediji, blogi ali informacije, ustvarjene z umetno inteligenco.

104 Ugotoviti pa je treba, da se zadevni članek ne nanaša na dokazne spise, na katere se Svet sklicuje v tej zadevi, in da tožeča stranka ni dokazala, da dokazi, navedeni v točkah od 98 do 101, izhajajo iz virov, katerih zanesljivost se v tem članku postavlja pod vprašaj.

105 V zvezi s trditvami tožeče stranke, da v bistvu informacije v zvezi z njo, navedene v dokumentih št. 19 in št. 20 iz dokaznega spisa WK 10524/2023 REV 1, niso zanesljive, ker temeljijo na anonimnih virih, je treba poudariti, da sta ta dokumenta članka iz medijev, specializiranih za gospodarstvo, in sicer Vedomosti in bne IntelliNews, ki temeljita na dejstvih, navedenih v članku mreže BBC, na izjavah člana upravnega odbora družbe ABH Holdings, iz katerih je razvidna potreba po premestitvi sredstev te družbe, in na anonimnih virih. Zgolj dejstvo, da nekatere informacije iz teh dokumentov izvirajo iz anonimnih novinarskih virov, pa tema dokumentoma ne more odvzeti zanesljivosti. Ker gre namreč za notranje vire podjetij, na katera se nanašajo preiskave teh medijev, specializiranih za gospodarstvo, bi bila lahko zahteva, da novinarji javnosti sistematično razkrijejo identiteto svojih virov, v nasprotju z varstvom novinarskih virov.

106 Trditve tožeče stranke, s katerimi izpodbija zanesljivost dokumenta št. 1 iz dokaznega spisa WK 5142/2023 ADD 1 v zvezi z dokazi o poslovnem okolju in gospodarstvu Rusije, in sicer preiskave, objavljene na spletnem mestu „Proekt“, je treba zavrniti kot brezpredmetne, ker se Svet ni oprl na ta dokument, da bi utemeljil ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

107 Glede na navedeno ob upoštevanju okoliščin razmer v Ruski federaciji in ob neobstoju preiskovalnih pooblastil Sveta v tretjih državah (glej točki 96 in 97 zgoraj) tožeča stranka ni predložila elementov, s katerimi bi bilo mogoče ovreči dokazno vrednost dokumentov iz dokaznih spisov, navedenih v točkah od 98 do 101 zgoraj.

2) Uporaba prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) za tožečo stranko

108 Tožeča stranka trdi, da je Svet napačno ohranil njeno ime na spornih seznamih na podlagi prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

109 Na prvem mestu, tožeča stranka trdi, da je Svet storil napako pri presoji, ker jo je štel za večinskega delničarja konzorcija Alfa Group, ki zajema družbe Alfa Bank, AlfraStrakhovanie in X5 Retail Group.

110 Najprej, tožeča stranka meni, da konzorcij Alfa Group nima strukture in pravno ne obstaja. Dalje, trdi, da je predložila dokaze o odsvojitvi svojih deležev v, na eni strani, družbi ABH Holdings, ki ima v lasti družbe Alfa Bank Russie, Alfa Bank Ukrajina in AlfaStrakhovanie, ter v, na drugi strani, družbi CTF Holdings, ki ima v lasti družbe A1, X5 Retail Group in IDC Borjomi. Po njenem mnenju Svet ne more trditi, da teh deležev ni odsvojila g. [*zaupno*] [1].

111 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je odsvojitev njenih deležev v družbi CTF Holdings veljavno dokazana z izpiskom iz registra dejanskih lastnikov te družbe.

112 Prav tako tožeča stranka Svetu očita, da je zavrnil dokazno vrednost dokumentov, predloženih v podporo odsvojitvi deležev, in sicer s sklicevanjem na nepodprto dejstvo, da je bila s kupcem njenih deležev, in sicer z g. [*zaupno*], podpisana nasprotna izjava. Meni torej, da Svet od nje zahteva predložitev negativnega dokaza, da bi dokazala odsvojitev zadevnih deležev.

113 Poleg tega tožeča stranka izpodbija trditve Sveta, da nadzoruje družbo AlfaStrakhovanie, ker da so informacije, s katerimi razpolaga Svet, hipotetične.

114 Na drugem mestu, tožeča stranka v bistvu trdi, da je edini poslovnež, čigar ime je uvrščeno na sporna seznama, ne da bi se upoštevale pretekle ali sedanje izvršne funkcije. V zvezi s tem meni, da bi moral Svet upoštevati dejstvo, da v desetih letih pred prvotno uvrstitvijo njenega imena na navedena seznama ni opravljala izvršne funkcije.

115 Na tretjem mestu, tožeča stranka poudarja, da ne opravlja gospodarske dejavnosti v enem ali več sektorjih, ki vladi Ruske federacije zagotavljajo znaten vir prihodka, in torej meni, da je ni mogoče šteti za vodilnega poslovneža v Rusiji. Po njenem mnenju iz sodne prakse v zvezi z davkom na dodano vrednost (DDV) in novejše sodne prakse v zvezi z omejevalnimi ukrepi, sprejetimi v okviru invazije na Ukrajino, izhaja, da Svet zgolj na podlagi imetništva delnic ne more šteti, da opravlja dejavnost v gospodarskem sektorju.

116 Na četrtem mestu, tožeča stranka trdi, da se domneva soodvisnosti med vodilnimi poslovneži in rusko vlado, ki je vsebovana v določbah člena 2(1)(g) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen, zanjo ne uporablja. Meni, da v dokumentih iz spisov WK 5142/2023 INIT in WK 5142/2023 ADD1, ki vsebujejo informacije o poslovnem okolju in gospodarstvu Rusije, ni omenjena in da nekateri dokumenti v zvezi s podjetji konzorcija Alfa Group dokazujejo, da družba Alfa Bank ne spada v ožji krog gospodarskih akterjev s prevladujočim položajem, ki so blizu V. Putinu. Meni, da niti ona niti družbe navedenega konzorcija ali njihovi partnerji ne spadajo v nobeno od kategorij soodvisnih poslovnežev, niso prijatelji V. Putina, povezani s KGB ali mrežo V. Putina v Sankt Peterburgu (Rusija), ne delujejo v sektorjih pod nadzorom države in niso upravičeni do dodelitve javnih naročil, davčnih ugodnosti ali posebne obravnave. Prav tako meni, da nobeno od podjetij tega konzorcija ni imelo ministra ruske vlade ali osebnega odposlanca v svojem upravnem odboru.

[1] Prikriti zaupni podatki.

117 Na petem mestu, tožeča stranka je na obravnavi trdila, da družba Rosvodokanal vladi Ruske federacije ni zagotavljala znatnega vira prihodkov, ker je ta družba predstavljala le od 25 do 30 % zasebnega sektorja oskrbe z vodo in čiščenja odpadne vode v Rusiji, ta pa naj bi predstavljal le 10 % tega celotnega sektorja.

118 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

119 V zvezi s splošnimi okoliščinami, povezanimi z razmerami v Ukrajini, je treba ugotoviti, da so bile na dan sprejetja aktov iz septembra 2023 razmere v Ukrajini še vedno težke. Poleg tega so bili omejevalni ukrepi še vedno upravičeni glede na cilj, ki se uresničuje, in sicer izvajati največji pritisk na ruske oblasti, da bi te prenehale s svojimi dejanji in politikami, ki destabilizirajo Ukrajino, ter vojaško agresijo te države, in povečati stroške dejanj Ruske federacije, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine.

120 Poudariti je treba, da se je merilo (g) pred spremembo nanašalo le na „vodilne poslovneže, vključen[e] v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije“. S spremembo tega merila s Sklepom 2023/1094 se je področje uporabe tega merila razširilo na „vodilne poslovneže, ki delujejo v Rusiji“ (prvi del spremenjenega merila (g)), in na „poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije“ (tretji del spremenjenega merila (g)).

121 Na prvem mestu, v zvezi s prvim delom spremenjenega merila (g) je treba poudariti, da se pojem „vodilni poslovneži“ nanaša na pomembnost poslovnežev glede na, odvisno od primera, njihov poklicni status, pomen njihovih gospodarskih dejavnosti, obseg njihovega kapitala ali funkcije v enem ali več podjetjih, v katerih opravljajo te dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 143).

122 Iz prvega dela spremenjenega merila (g) izhaja, da je bil edini namen spremembe prvotnega merila (g) razširiti področje uporabe omejevalnih ukrepov, da bi se uporabljali za vse vodilne poslovneže, ki delujejo v Rusiji, tudi za tiste, ki niso vključeni v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije.

123 Razlogi za razširitev merila iz člena 2(1)(g) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2022/329, so navedeni v uvodni izjavi 4 Sklepa 2023/1094. V tej uvodni izjavi je namreč opisano delovanje ruskega gospodarstva, za katero je značilno razmerje soodvisnosti med vodilnimi poslovneži, ki delujejo v Rusiji, in vlado Ruske federacije. Svet tako želi z usmeritvijo na te poslovneže izkoristiti vpliv, ki ga ta kategorija oseb lahko ima na ruski režim, in jih spodbuditi k izvajanju pritiska na to vlado, da spremeni svojo politiko glede Ukrajine.

124 Svet mora za uporabo prvega dela spremenjenega merila (g) za posamični položaj vsake osebe, katere ime je uvrščeno na sporna seznama, dokazati, prvič, da je fizično osebo mogoče opredeliti kot „vodilnega poslovneža“ v smislu iz točke 121 zgoraj, in drugič, da ta fizična oseba deluje v Rusiji. V zvezi s tem je treba poudariti, da že sama pripadnost kategoriji vodilnih poslovnežev, ki delujejo v Rusiji, zadostuje za utemeljitev sprejetja potrebnih omejevalnih ukrepov na podlagi navedenega dela, ne da bi bilo treba predložiti dokaz o povezavi med statusom vodilnega poslovneža in ruskim režimom niti med statusom vodilnega poslovneža in podporo temu režimu ali koristjo, ki iz njega izhaja (glej po analogiji sodbo z dne 9. julija 2020, Haswani/Svet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, točka 66, in sklep z dne 6. septembra 2022, Haikal/Svet, C-113/21 P, neobjavljen, EU:C:2022:640, točka 41).

125 V obravnavani zadevi je v zvezi z osebnim položajem tožeče stranke iz razlogov za uvrstitev razvidno, da se šteje za enega največjih delničarjev konzorcija Alfa Group.

126 Glede na informacije iz dokumenta št. 1 iz spisa WK 3073/2022 INIT je tožeča stranka soustanovitelj konzorcija Alfa Group, ki je velika ruska zasebna industrijska in finančna skupina z interesi v različnih gospodarskih sektorjih.

127 Poudariti je treba tudi, da so v predstavitvi konzorcija Alfa Group od družbe Alfa Bank Ukrajina iz junija 2019, ki je vključena v prilogo B.2 k odgovoru na tožbo, navedene družbe navedenega konzorcija, med katerimi so med drugim družbe ABH Holdings, AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group in A1, ter potrjene informacije iz dokumenta št. 2 iz spisa WK 17621/2022 INIT (sodba z dne 11. septembra 2024, OT/Svet, T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606, točka 94). Te informacije so potrjene tudi z dokumentom št. 2 iz spisa WK 10524/2023 REV 1, v katerem je navedeno, da je ta konzorcij 26. maja 2023 vključeval med drugim družbe Alfa Bank, AlfaStrakhovanie, Rosvodokanal, X5 Retail Group in A1.

128 Poleg tega med strankama ni sporno ter je iz dokumentov št. 9 in 19 iz spisa WK 10524/2023 REV 1 razvidno, da ima družba ABH Holdings s sedežem v Luksemburgu posredno v lasti, prvič, družbo Alfa Bank Rusija, zlasti prek družbe ABH Financial s sedežem na Cipru in družbe AB Holding s sedežem v Rusiji, ter drugič, družbo AlfaStrakhovanie, zlasti prek družbe AlfaStrakhovanie Holdings s sedežem na Cipru in družbe Yuns-Holdings s sedežem v Rusiji. Navesti je treba, da tožeča stranka, kot je razvidno zlasti iz dokumenta št. 17 iz spisa WK 10524/2023 REV 1, ne zanika, da je imela v lasti 16,3239 % družbe ABH Holdings.

129 Poleg tega je iz dokumenta št. 10 iz spisa WK 10524/2023 REV 1 razvidno, da je družba X 5 Retail Group v 47,86-odstotni lasti družbe CTF Holdings s sedežem v Luksemburgu, česar tožeča stranka ne izpodbija. Prav tako med strankama na obravnavi ni bilo sporno, da je bila zadnjenavedena družba posredno lastnica družbe A1 prek družb s sedežem na Cipru in v Rusiji. Iz navedenega spisa je namreč razvidno, da je družba CTF Holdings posredno lastnica družbe A1 prek družbe A1 Investment Holding s sedežem v Luksemburgu, družbe A1 Capital s sedežem na Cipru in družbe Management Company Group A1 s sedežem v Rusiji. Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne zanika, da je ena od ustanoviteljev družbe CTF Holdings, kot je razvidno iz dokumenta št. 2 iz dokaznega spisa družbe WK 17621/2022 INIT, niti ne zanika, da je imela deleže v zadnjenavedeni družbi s sedežem v Luksemburgu. Tožeča stranka je na obravnavi izpodbijala trditev Sveta, da je imela 11-odstotni delež v navedeni družbi prek družbe Intertrust Trustees, vendar je priznala, kot je razvidno iz priloge C12 k repliki, da je imela v lasti približno [*zaupno*] % kapitala družbe CTF Holdings.

130 Svet tako meni, da je bila tožeča stranka zaradi svojih deležev v družbah ABH Holdings in CTF Holdings eden največjih delničarjev konzorcija Alfa Group.

131 Tožeča stranka Svetu očita, prvič, da ni upošteval dejstva, da je marca 2022 odsvojila svoje deleže v družbah ABH Holdings in CTF Holdings, in drugič, da je prevalil dokazno breme s tem, da je zahteval predložitev dodatnih dokazov o opustitvi vsakršnega kapitalskega lastništva v konzorciju Alfa Group.

132 Tako je treba preveriti, prvič, ali je Svet neupravičeno prevalil dokazno breme s tem, da je od tožeče stranke zahteval predložitev dokazov za to, da je odsvojila svoje kapitalske deleže, in drugič, ali je Svet glede na dokaze, ki jih je predložila tožeča stranka, storil napako pri presoji s tem, da je menil, da je ta še vedno eden največjih delničarjev konzorcija Alfa Group.

133 Kar zadeva trditev tožeče stranke v zvezi s prevalitvijo dokaznega bremena, je sicer res, kot je bilo opozorjeno v točki 85 zgoraj, da je Svet tisti, ki mora dokazati utemeljenost razlogov, uporabljenih zoper osebo ali subjekt, katerega ime je uvrščeno na sporna seznama. Vendar mora oseba, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, kot je tožeča stranka, kadar trdi, da se je njen osebni položaj spremenil glede na dejstva, ki jih je ugotovil Svet, predložiti dokaze, s katerimi je mogoče dokazati resničnost take spremembe in s tem obstoj napake pri presoji teh dokazov, ki jo je storil Svet.

134 V obravnavani zadevi je Svet, kot je razvidno iz točk od 126 do 130 zgoraj, razpolagal s sklopom indicev, ki so dokazovali, da je bila tožeča stranka eden največjih delničarjev konzorcija Alfa Group zaradi svojega lastništva kapitala v več družbah tega konzorcija, zlasti prek družb ABH Holdings in CTF Holdings. Zato mora tožeča stranka dokazati, da je svoje deleže v navedenih družbah dejansko odsvojila in se dejansko odpovedala svojim upravičenjem delničarja navedenih družb in z njima povezanih subjektov. Taka zahteva ne pomeni prevalitve dokaznega bremena, saj je tožeča stranka tista, ki se sklicuje na spremembo svojega osebnega položaja, ki jo mora dokazati, to je odsvojitev njenih deležev v družbah konzorcija Alfa Group (glej po analogiji sodbi z dne 11. septembra 2019, HX/Svet, C-540/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:707, točka 50, ter z dne 27. junija 2024, Servier in drugi/Komisija, C-201/19 P, EU:C:2024:552, točka 124). Ker pa so dokazi v zvezi s postopki, načini in pogoji odsvojitve deležev v družbah dokumenti, do katerih niti Svet niti države članice nimajo dostopa, je tožeča stranka v najboljšem položaju, da predloži take dokaze za podprtje spremembe svojega osebnega položaja (glej po analogiji sodbo z dne 11. septembra 2024, Timchenko in Timchenko/Svet, T-644/22, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:621, točka 64).

135 V obravnavani zadevi so bili po navedbah tožeče stranke njeni deleži v družbi ABH Holdings v višini približno 16 % in približno [*zaupno*] % v družbi CTF Holdings preneseni na domnevnega pridobitelja 14. marca 2022, to je dan pred uvrstitvijo njenega imena na sporna seznama. Poleg tega je, kot trdi tožeča stranka, domnevni pridobitelj navedenih deležev hkrati pridobil tudi približno [*zaupno*] % deležev družbe ABH Holdings in približno [*zaupno*] % deležev družbe CTF Holdings, ki jih je imel v lasti drug delničar. Zato naj bi isti pridobitelj, g. [*zaupno*], hkrati pridobil ne le približno 36 % deležev družbe ABH Holdings, ampak tudi približno 54 % deležev družbe CTF Holdings. Glede na sredstva, ki jih imata v lasti ABH Holdings, to je družbi Alfa Bank Rusija in AlfaStrakhovanie, ter CTF Holdings, to je distribucijsko družbo X 5 Retail Group in rusko investicijsko družbo A1, je tožeča stranka na obravnavi potrdila, da so se zatrjevane odsvojitve nanašale na znatne finančne zneske.

136 Tako bi morala tožeča stranka v posebnih okoliščinah te zadeve in glede na to, da se sklicuje zlasti na spremembo svojega osebnega položaja, do katere naj bi prišlo dan pred uvrstitvijo njenega imena na sporna seznama, predložiti dokaze, s katerimi bi dokazovala, da so zatrjevane odsvojitve pred navedeno uvrstitvijo pomenile dejanski prenos lastništva njenih deležev na pridobitelja, ki ga je mogoče identificirati in ki je neodvisen od odsvojitelja. Tako morajo dokazi o prenosu deležev, ki jih je imela tožeča stranka v družbah ABH Holdings in CTF Holdings, na domnevnega pridobitelja omogočati, da se ugotovi skladnost odsvojitve z določbami prava Unije o omejevalnih ukrepih, kar v obravnavanem primeru pomeni, da je treba dokazati, da so bili deleži v skladu z nacionalnim pravom in statutarnimi določbami, ki so se uporabljale, dejansko preneseni pred začetkom veljavnosti ukrepov zamrznitve sredstev, ki se nanašajo na tožečo stranko. Tako bi morali v obravnavani zadevi dokazi o dejanskih prenosih deležev v teh dveh holdinških družbah med drugim zajemati akte v zvezi z odsvojitvami navedenih deležev, upoštevne določbe nacionalnega prava, ki se uporablja, in statutarne določbe zadevnih holdinških družb.

137 Poleg tega bi morala tožeča stranka, da bi dokazala, da se je dejansko odpovedala svojim upravičenjem delničarja, predložiti dokaze o pogojih, načinih in protidajatvah zatrjevanih odsvojitev, zlasti o prodajni ceni navedenih deležev. V nasprotju s tem, kar je tožeča stranka trdila na obravnavi, so taki dokazi o prodajni ceni potrebni za presojo, ali zatrjevane odsvojitve njenih deležev pomenijo dejansko odpoved njenim upravičenjem delničarja družb ABH Holdings in CTF Holdings. Če bi namreč odsvojitelj svoje deleže prodal po ceni, ki je očitno nižja od vrednosti sredstev, ki so predmet odsvojitve, za to odsvojitev ni mogoče šteti, da je bila izvedena v korist neodvisne tretje osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2023, Mordashov/Svet, T-248/22, neobjavljena, EU:T:2023:573, točka 101), glede na to, da bi lahko v takih okoliščinah odsvojitelj zaradi ugodnosti, ki bi jo pomenila taka cena v korist pridobitelja, prek pridobitelja še naprej vplival na posle družbe, katere deleži so bili odsvojeni, kar bi lahko omajalo verodostojnost take odsvojitve (glej v tem smislu sodbo z dne 5. marca 2025, Ponomarenko/Svet, T-249/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2025:202, točka 130). Zato bi v obravnavani zadevi predloženi dokazi morali vsebovati tudi navedbe o ceni, po kateri so bili deleži odsvojeni, in o načinu njihovega plačila.

138 Poudariti je treba, da v okoliščinah obravnavane zadeve predložitev dokazov, navedenih v točkah 136 in 137 zgoraj, ne bi smela pomeniti nerazumnega bremena ali povzročiti neupravičenega razkritja zaupnih podatkov. Tožeča stranka je namreč v najboljšem položaju, da predloži dokaze o dejanskem prenosu svojih deležev v družbah ABH Holdings in CTF Holdings ter o dejanski odpovedi svojim upravičenjem delničarja teh družb in z njima povezanih subjektov (glej točko 134 zgoraj).

139 Poleg tega bi bili v okoliščinah, kakršne so te v obravnavani zadevi – za katere so značilni obsežni prenosi deležev, ki naj bi bili izvedeni dan pred začetkom veljavnosti ukrepov zamrznitve sredstev, ki se nanašajo na tožečo stranko (glej točko 135 zgoraj), in uporaba pravnih konstruktov, ki vključujejo družbe s sedežem v več državah (glej točki 128 in 129 zgoraj) – lahko omajani učinkovitost in uspešnost omejevalnih ukrepov, če bi se zatrjevane odsvojitve deležev v družbah upoštevale brez elementov, ki bi dokazovali njihovo resničnost.

140 V zvezi z dokazi, predloženimi v okviru te tožbe, je treba preučiti, ali ti zadostujejo za dokazanost tega, da je tožeča stranka dejansko prenesla svoje deleže v družbah ABH Holdings in CTF Holdings ter se dejansko odpovedala svojim upravičenjem delničarja navedenih družb in subjektov, povezanih z njima, ter da je zato Svet storil napako pri presoji, ker je menil, da je tožeča stranka še vedno večinski delničar konzorcija Alfa Group.

141 Prvič, kar zadeva zatrjevano odsvojitev deležev v družbi CTF Holdings g. [*zaupno*], tožeča stranka trdi, da je do tega prišlo dan pred uvrstitvijo njenega imena na sporna seznama, to je 14. marca 2022.

142 Kot je razvidno iz točke 136 zgoraj, pa mora tožeča stranka predložiti zlasti dokaze, da je bil zadevni prenos opravljen v skladu z določbami prava Unije v zvezi z omejevalnimi ukrepi.

143 V skladu s členom 2 Sklepa 2022/429 in členom 2 Izvedbene uredbe 2022/427 so omejevalni ukrepi proti tožeči stranki začeli veljati na dan objave teh aktov v *Uradnem listu Evropske unije*, to je 15. marca 2022, torej dan po zatrjevani odsvojitvi deležev tožeče stranke v družbi CTF Holdings.

144 V zvezi s tem je treba navesti, da člen 2(1) Uredbe št. 269/2014 zlasti določa, da se zamrznejo vsa finančna sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi s spornih seznamov. V skladu s členom 1(f) te uredbe je pojem „zamrznitev finančnih sredstev“ opredeljen kot „preprečitev vsakršnega premika, prenosa, spremembe, uporabe finančnih sredstev, dostopa do njih ali kakršnega koli ravnanja z njimi, ki bi imelo za posledico spremembe v njihovi količini, znesku, lokaciji, lastništvu, posedovanju, vrsti, namembnosti ali kakršno koli drugo spremembo, ki bi omogočila uporabo finančnih sredstev, vključno z upravljanjem portfelja“. V skladu s členom 1(g) navedene uredbe je pojem „finančna sredstva“ opredeljen kot vse vrste finančnih sredstev in koristi, kar med drugim vključuje, kot je razvidno iz točke (iii) te določbe, vrednostne papirje in dolžniške instrumente, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati vrednostnih papirjev, obveznicami, dolžniškimi vrednostnimi papirji, nakupnimi boni, zadolžnicami in pogodbami na izvedene finančne instrumente.

145 Tako so bila v obravnavani zadevi od 15. marca 2022 vsa sredstva, ki jih je imela tožeča stranka v lasti oziroma s katerimi je razpolagala ali jih je nadzirala na ozemlju Unije, zamrznjena, vključno z njenimi deleži v družbah, ki jih je imela v Uniji, ki jih ni bilo več mogoče premikati, prenesti, spremeniti, uporabiti ali dostopati do njih na način, ki bi med drugim povzročil spremembo njihovega lastništva, posesti ali drugo spremembo, ki bi lahko omogočila njihovo uporabo. Zato sta bili edini možnosti, da se navedeni deleži, ki jih ima tožeča stranka, odmrznejo, bodisi odstranitev njenega imena s spornih seznamov bodisi odobritev katerega od odstopanj, določenih z Uredbo št. 269/2014, s strani pristojnih organov.

146 Tožeča stranka je kot dokaz odsvojitve svojih deležev v družbi CTF Holdings predložila tri dokumente.

147 Najprej, kar zadeva dokument, predstavljen kot izpisek iz registra delničarjev družbe CTF Holdings (priloga A.27 k tožbi), tožeča stranka navaja število delnic, ki naj bi jih na dan 16. maja 2023 v absolutni vrednosti imela vsaka od dveh družb s sedežem na Cipru, navedenih v tem dokumentu, brez kakršnih koli drugih navedb. Ne da bi se bilo treba izreči o dokazni vrednosti tega dokumenta, pa zadostuje ugotovitev, da z njim ni mogoče dokazati, da je bila odsvojitev deležev tožeče stranke v družbi CTF Holdings izvedena pred 15. marcem 2022.

148 Dalje, tožeča stranka je predložila izjavo o lastništvu družbe s sedežem v Lihtenštajnu, ki po njenem mnenju potrjuje, da je bila na dan 18. januarja 2022 njen dejanski lastnik in delničar (priloga C.10 replike). Ne da bi se bilo treba izreči o dokazni vrednosti tega dokumenta, pa zadostuje ugotovitev, da ta izjava ni upoštevna za dokaz prenosa lastništva njenih deležev v družbi CTF Holdings pred 15. marcem 2022. V navedeni izjavi, ki nosi datum 18. januar 2022, je namreč navedeno le, da je bila tožeča stranka dejanski lastnik te družbe s sedežem v Lihtenštajnu pred domnevno spremembo lastništva v navedeni družbi.

149 Nazadnje, tožeča stranka je predložila izpisek iz registra dejanskih lastnikov družbe CTF Holdings, ki ga je pripravil Luxembourg Business Register (priloga C.11 replike), v katerem je dejansko navedeno, da je bila celota deležev v kapitalu navedene družbe posredno v lasti g. [*zaupno*] in g. [*zaupno*].

150 Vendar je treba navesti, da zadevni izpisek ne vsebuje nobene navedbe glede datuma, ko so bili deleži tožeče stranke v družbi CTF Holdings preneseni na g. [*zaupno*], niti glede pogojev tega prenosa. Zato na podlagi informacij o dejanskih lastnikih, ki jih vsebuje ta izpisek, ni mogoče ugotoviti, da je tožeča stranka dejansko prenesla lastništvo navedenih deležev pred začetkom veljavnosti omejevalnih ukrepov, ki so bili proti njej sprejeti 15. marca 2022.

151 Tožeča stranka je na vprašanje Splošnega sodišča na obravnavi o tem, da v zadevnem izpisku ni bil naveden datum dejanskega prenosa njenih deležev v družbi CTF Holdings in da je bilo v navedenem izpisku navedeno, da so bile informacije spremenjene 25. aprila 2023, to je več kot eno leto po začetku veljavnosti zamrznitve njenih sredstev 15. marca 2022, trdila, da ta izpisek potrjuje, da je bil prenos navedenih deležev opravljen pred zadnjenavedenim datumom, ker je upravljavec registra preveril sporočene informacije. Ker pa ta trditev ni bila podprta z dokazom – zlasti na podlagi nacionalne ureditve, ki se uporablja za ta register – da bi moral navedeni upravljavec sistematično preverjati izjave, ki so mu bile predložene, je treba šteti, da z zadevnim izpiskom ni mogoče dokazati, da so bili ti deleži dejansko preneseni pred zadnjenavedenim datumom.

152 Zato je treba ugotoviti, da z elementi, ki jih je predložila tožeča stranka, ni mogoče dokazati, da je svoje deleže v družbi CTF Holdings dejansko prenesla pred začetkom veljavnosti omejevalnih ukrepov, ki so bili proti njej sprejeti 15. marca 2022.

153 Poleg tega je treba navesti, da glede na to, da je zatrjevana odsvojitev blizu datuma uvrstitve imena tožeče stranke na sporna seznama, predložitev prodajne pogodbe z datumom pred 15. marcem 2022 sama po sebi ne more zadostovati za dokaz dejanskega prenosa lastništva deležev tožeče stranke v družbi CTF Holdings pred začetkom veljavnosti ukrepov zamrznitve sredstev, ki se nanašajo nanjo. Po eni strani je treba za ugotovitev, da je bil prenos lastništva dejanski in v skladu s pravom Unije, dokazati, da je bil ta prenos izveden pred začetkom veljavnosti navedenih ukrepov v skladu s pravili nacionalnega prava in statutarnimi določbami, ki se uporabljajo. Po drugi strani mora tožeča stranka glede na to, da je na obravnavi priznala, da še vedno ni prejela plačila cene navedenih deležev, dokazati tudi, da pogodbene določbe, ki urejajo odsvojitev, niso vsebovale razveznega pogoja v primeru neplačila prodajne cene ali v primeru odloga plačila.

154 Poleg tega je treba opozoriti, da so bili od 15. marca 2022 vsi deleži tožeče stranke v družbah s sedežem v Uniji zamrznjeni, tako da bi bilo od tega datuma za vsak premik, prenos ali spremembo njenih deležev v družbah s sedežem v Luksemburgu potrebno dovoljenje pristojnih organov (glej točke od 143 do 145 zgoraj). Ugotoviti pa je treba, da se tožeča stranka ne sklicuje na nobeno odstopanje, ki so ga izdali pristojni organi, da bi dosegla odmrznitev navedenih deležev po sprejetju omejevalnih ukrepov proti njej.

155 Iz tega sledi, da Svet ob neobstoju dokazov o skladnosti zatrjevane odsvojitve deležev tožeče stranke v družbi CTF Holdings z določbami prava Unije o omejevalnih ukrepih ter dokazov o odsvojitvi, ki bi bila dejanska in ne bi vsebovala razveznih pogodbenih določil, ni storil napake pri presoji s tem, da je menil, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz septembra 2023 delničar te družbe.

156 Drugič, tožeča stranka v zvezi z zatrjevano odsvojitvijo svojih deležev v družbi ABH Holdings trdi, da je do te odsvojitve prišlo dan pred uvrstitvijo njenega imena na sporna seznama, to je 14. marca 2022.

157 Res je, da je iz dokumentov št. 9, 19 in 20 iz spisa WK 10524/2023 REV 1, ki so časopisni članki, v katerih se poroča o prenosu ruskih sredstev, ki jih ima v lasti družba ABH Holdings, v Rusijo, v katerega naj bi bila vpletena tožeča stranka, razvidno, da je tožeča stranka svoje deleže v navedeni družbi marca 2022 prenesla na g. [*zaupno*]. Vendar ti članki ne vsebujejo nobene navedbe o natančnem datumu, na katerega je bilo lastništvo delnic tožeče stranke dejansko preneseno na g. [*zaupno*], in zlasti o tem, ali je bil ta prenos končan pred sprejetjem omejevalnih ukrepov proti tožeči stranki.

158 Prav tako je v zvezi z dokazi, ki izhajajo iz narodne banke Ukrajine, res, da je iz dokumenta št. 1 iz spisa WK 17621/2022 INIT in dokumenta št. 2 iz spisa WK 10555/2023 INIT, in sicer iz sporočil za javnost te institucije, objavljenih 28. oktobra 2022 oziroma 20. julija 2023, razvidno, da je g. [*zaupno*] [2] imel v lasti 40,9614-odstotni kvalificirani delež v Sense Bank (prej Alfa Bank Ukrajina, ki je bila v lasti družbe ABH Holdings) po domnevnem prenosu deležev v zadnjenavedeni družbi, ki sta jih imela tožeča stranka in še nek drug delničar. Ob tem pa je v sporočilih za javnost navedene narodne banke poudarjeno tudi, da je bila pridobitev navedenih deležev izvedena brez njenega predhodnega dovoljenja. Poleg tega je iz dopisa te narodne banke z dne 5. junija 2023, naslovljenega na Komisijo (dokument št. 1 iz spisa WK 10555/2023 INIT), razvidno, da je bilo treba v skladu z ukrajinskim pravom dogovor, ki omogoča pridobitev znatnega deleža s strani g. [*zaupno*] v družbi Sense Bank, šteti za ničen.

159 V zvezi z odločbo narodne banke Ukrajine z dne 15. aprila 2022, priloženo k repliki (priloga C.3 replike), je treba navesti, da je ta institucija v točki 1 izreka te odločbe ugotovila, da je g. [*zaupno*] pridobil znaten delež v družbi Sense Bank, in sicer v nasprotju z ukrajinskim pravom, ki načeloma vsakogar, ki namerava pridobiti znaten delež v ukrajinski finančni instituciji, zavezuje, da o tem predhodno obvesti navedeno narodno banko in počaka na njeno predhodno dovoljenje. Poleg tega niti v izreku niti v obrazložitvi navedene odločbe ni izrecno ugotovljeno, da je g. [*zaupno*] 14. marca 2022 pridobil lastništvo deležev tožeče stranke v družbi ABH Holdings. Tako je ta narodna banka v zvezi s sredstvi zadnjenavedene družbe, ki so bila v Ukrajini, ugotovila le, da je bil ta prenos opravljen v nasprotju z ukrajinskim bančnim pravom.

160 Iz tega sledi, da z odločitvijo narodne banke Ukrajine z dne 15. aprila 2022 ni mogoče dokazati, da je bilo lastništvo deležev tožeče stranke v družbi ABH Holdings preneseno na g. [*zaupno*] pred 15. marcem 2022.

161 Navesti je treba, da tudi z drugimi dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, ni mogoče dokazati, da je bilo lastništvo njenih deležev v družbi ABH Holdings dejansko preneseno na g. [*zaupno*] pred 15. marcem 2022.

162 V zvezi s potrdilom, ki so ga pripravili revizorji družbe ABH Holdings (priloga A.30 k tožbi), in potrdilom, ki ga je pripravila odvetniška pisarna te družbe (priloga A.25 k tožbi), je treba navesti, da v nobenem od teh potrdil ni nedvoumno ugotovljeno, da se je prenos lastništva deležev tožeče stranke v navedeni družbi dejansko zgodil pred navedenim datumom. Po eni strani je v prvem od teh potrdil navedeno, da je „tožeča stranka marca 2022 prodala vse svoje delnice in ni bila več delničar [zadevne družbe]“, ne da bi bil izrecno naveden točen datum dejanskega prenosa delnic. Po drugi strani je v drugem od teh potrdil zgolj ugotovljena svoboda glasovanja delničarjev. V navedenem potrdilu je sicer res naveden seznam dokumentov, med katerimi so zlasti transakcijski dokumenti v zvezi s prodajo interesov tožeče stranke v tej družbi g. [*zaupno*] 14. marca 2022, statut zadevne družbe, sporazum med delničarji, informacije o pogodbenih

[2] Prikriti zaupni podatki.

razmerjih med tako družbo in navedenimi osebami, ali zaveza, sklenjena 25. aprila 2022 med isto družbo in g. [*zaupno*]. Vendar brez predložitve teh dokumentov, ki potrdilu niso priloženi, ni mogoče ugotoviti, ali se je prenos lastništva navedenih deležev dejansko zgodil pred 15. marcem 2022.

163 V zvezi s potrdilom, ki ga je 6. aprila 2022 pripravil direktor družbe ABH Holdings (priloga A.30 k tožbi) in v skladu s katerim tožeča stranka od prodaje svojih deležev v navedeni družbi tretji osebi, ki se je domnevno zgodila 14. marca 2022, nima več lastniških interesov, je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 95 zgoraj, poudariti, da je treba dokazno vrednost tega potrdila, ki ga je izdal direktor te družbe, katere delničar je bila tožeča stranka, relativizirati (sodba z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 153). Ker torej ni drugih dokazov v podporo taki navedbi, to potrdilo samo po sebi ne dokazuje dejanskega prenosa lastništva navedenih deležev s 14. marcem 2022.

164 Glede izpiska iz registra dejanskih lastnikov družbe ABH Holdings, ki ga je pripravil Luxembourg Business Register, je treba ne glede na zanesljivost tega dokumenta, ki ne vsebuje podpisa upravljavca, navesti, da je kot datum zadnje spremembe naveden datum 22. marec 2022, to je en teden po začetku veljavnosti ukrepov zamrznitve sredstev tožeče stranke. V okoliščinah obravnavane zadeve, za katere so značilni znatni prenosi deležev, ki naj bi bili izvedeni dan pred začetkom veljavnosti navedenih ukrepov (glej točko 135 zgoraj), pa navedeni izpisek ne more zadostovati za dokaz, da je tožeča stranka dejansko prenesla lastništvo svojih deležev v navedeni družbi, preden so bila njena sredstva zamrznjena. Iz istih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točki 151 zgoraj, s tem izpiskom namreč ni mogoče dokazati, da se je prenos lastništva navedenih deležev dejansko zgodil pred 15. marcem 2022.

165 Poleg tega je treba navesti, da glede na to, da je zatrjevana odsvojitev blizu datuma uvrstitve imena tožeče stranke na sporna seznama, predložitev prodajne pogodbe z datumom pred 15. marcem 2022 sama po sebi ne more zadostovati za dokaz dejanskega prenosa lastništva deležev tožeče stranke v družbi ABH Holdings pred začetkom veljavnosti ukrepov zamrznitve sredstev. Po eni strani je treba za to, da bi bil prenos lastništva v skladu s pravom Unije, dokazati, da je bil ta prenos izveden pred začetkom veljavnosti navedenih ukrepov v skladu s pravili nacionalnega prava in statutarnimi določbami, ki se uporabljajo. Po drugi strani mora tožeča stranka glede na to, da je na obravnavi priznala, da še vedno ni prejela plačila cene odsvojitve navedenih deležev, dokazati tudi, da pogodbene določbe, ki urejajo odsvojitev, niso vsebovale razveznega pogoja v primeru neplačila prodajne cene ali v primeru odloga plačila.

166 Zato glede na preudarke, navedene v točkah od 157 do 165 zgoraj, Svet s tem, da je menil, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz septembra 2023 delničar družbe ABH Holdings, ni storil napake pri presoji.

167 Ker je torej Svet upravičeno menil, da je bila tožeča stranka delničar družbe CTF Holdings (glej točko 155 zgoraj) in družbe ABH Holdings (glej točko 166 zgoraj), mu ni mogoče očitati, da je storil napako pri presoji, ker jo je ob sprejetju aktov iz septembra 2023 opredelil kot večinskega delničarja konzorcija Alfa Group.

168 Ni pa sporno, da je Alfa Bank Rusija ena največjih ruskih trgovskih in poslovnih zasebnih bank, da je AlfaStrakhovanie ena največjih zavarovalnic v Rusiji in da je družba X5 Retail Group ena največjih družb v maloprodajnem sektorju v Rusiji. Glede družbe A1 (prej Alfa-Eco) je razvidno, da gre za investicijsko družbo, ki je bazirana v Rusiji.

169 Zato je Svet glede na pomembnost dejavnosti družb konzorcija Alfa Group v Rusiji lahko, ne da bi storil napako pri presoji, menil, da je tožeča stranka vodilni poslovnež, ki deluje v Rusiji v smislu prvega dela spremenjenega merila (g).

170 Druge trditve tožeče stranke te ugotovitve ne morejo omajati.

171 Prvič, trditve tožeče stranke, da je opravljanje izvršne funkcije nujen pogoj za to, da se nekoga šteje za „vodilnega“ v smislu prvega dela spremenjenega merila (g), ni mogoče sprejeti. Ker namreč že zgolj imetništvo znatnih kapitalskih deležev v eni ali več pomembnih družbah lahko zadostuje za opredelitev osebe kot vodilnega poslovneža, izvajanje izvršne funkcije ni nujen pogoj za opredelitev fizične osebe kot „vodilnega“ poslovneža (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 151). Zato dejstvo, da tožeča stranka več let pred sprejetjem prvotnih aktov ni več opravljala izvršne funkcije v subjektih, povezanih s konzorcijem Alfa Group, ni upoštevno.

172 Drugič, zavrniti je treba tudi trditve tožeče stranke, da ni delovala v Rusiji, ker naj bi bilo iz sodne prakse na področju DDV razvidno, da zgolj imetništvo delnic, naj bo dejansko ali domnevno, samo po sebi ne zadostuje za to, da bi pomenilo opravljanje „gospodarske dejavnosti“. Dovolj je namreč opozoriti, da pojem „gospodarska dejavnost“ na področju DDV spada v pravni okvir, ki je drugačen od tistega, v katerega se umešča spremenjeno merilo (g), katerega prvi del se nanaša na vodilne poslovneže, „ki delujejo v Rusiji“ (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2024, OT/Svet, T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606, točka 92).

173 Tretjič, zavrniti je treba trditve tožeče stranke, da zanjo ne velja domneva soodvisnosti med vodilnimi poslovneži in rusko vlado, ker ne spada v kategorijo poslovnežev, ki so blizu V. Putinu, in da nobeno od njenih podjetij ni bilo deležno prednostne obravnave s strani javnih oblasti. V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da je bil edini namen prvega dela spremenjenega merila (g) uvesti objektivno, samostojno in zadostno merilo, s katerim je mogoče utemeljiti uvrstitev imen nekaterih oseb na sporna seznama, za kar mora Svet predložiti dokaz o dveh kumulativnih elementih, in sicer, prvič, da je zadevna oseba vodilni poslovnež, in drugič, da ta oseba deluje v Rusiji. Zato tožeča stranka ne more trditi, da je bila z navedenim delom uvedena domneva (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 9. julija 2020, Haswani/Svet, C-241/19 P, EU:C:2020:545, točka 79 in navedena sodna praksa). Dalje, kot je bilo navedeno v točki 124 zgoraj, za utemeljitev navedene uvrstitve na podlagi tega dela ni treba predložiti dokaza o povezavi med tožečo stranko in ruskim režimom niti dokaza o podpori temu režimu ali koristi, ki iz tega izhaja. Tako za namene uporabe tega dela vprašanje, ali je tožeča stranka blizu V. Putinu in povezana s KGB ali Sanktpeterburško mrežo, ali opravlja dejavnost v sektorjih pod nadzorom države ali pa je bila upravičena do dodelitve javnih naročil, davčnih ugodnosti ali do posebne obravnave, ni upoštevno. Enako velja za dejstvo, da nobena od njenih družb ni imela ministra ruske vlade ali osebnega odposlanca v svojem upravnem odboru.

174 Četrtič, v delu, v katerem namerava tožeča stranka trditi, da je Svet storil napako pri presoji iz razloga, da konzorcij Alfa Group nima pravne osebnosti, tako da naj ne bi bilo mogoče biti njegov delničar, take trditve ni mogoče sprejeti. Status delničarja tega konzorcija se namreč lahko nanaša na vsa podjetja, ki so del navedenega konzorcija (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2024, OT/Svet, T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606, točka 116). Poleg tega, kot je razvidno iz dokumenta št. 2 iz spisa WK 10524/2023 REV 1, ki je stran s spletnega mesta AlfaStrakhovanie, se ta družba predstavlja kot del „finančnega in industrijskega konzorcija Alfa Group“.

175 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da je Svet storil napako pri presoji s tem, da je s sprejetjem aktov iz septembra 2023 ohranil uvrstitev njenega imena na spornih seznamih na podlagi prvega dela spremenjenega merila (g).

176 Na drugem mestu, zaradi celovitosti je treba navesti, da drugače kot člen 2(1)(g) Sklepa 2014/145 v prvotni različici, ki izhaja iz Sklepa 2022/329, in prvi del spremenjenega merila (g), ki se posebej nanašata na „vodilne poslovneže“, tretji del spremenjenega merila (g) razširja osebno področje uporabe omejevalnih ukrepov, tako da ne zahteva več, da so poslovneži „vodilni“.

177 Poudariti je treba, da se glede na cilje, ki jim sledi Svet in ki so navedeni v uvodni izjavi 4 Sklepa 2023/1094, in sicer izvajanje največjega pritiska na ruske oblasti, da bi te ustavile svoja dejanja in politike, ki destabilizirajo Ukrajino, pojem „poslovneži“ nanaša le na fizične osebe, ki opravljajo kvalitativno ali kvantitativno nezanemarljivo gospodarsko dejavnost v gospodarskih sektorjih, ki vladi Ruske federacije zagotavljajo znaten vir prihodka, in katerih uvrstitev imena na zadevni seznam bi tako lahko povečala stroške delovanja Ruske federacije, ki spodkopava ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, ter posledično povečala pritisk na Rusko federacijo, ki je odgovorna za invazijo na Ukrajino (glej v tem smislu sodbo z dne 29. januarja 2025, Vinokurov/Svet, T-1106/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2025:106, točka 48).

178 Poleg tega v zvezi z gospodarskimi sektorji, ki vladi Ruske federacije zagotavljajo znaten vir prihodka, iz besedila tretjega dela spremenjenega merila (g) nedvoumno izhaja, da mora znaten vir prihodka vladi Ruske federacije zagotavljati gospodarski sektor, in ne fizična ali pravna oseba, katere ime je uvrščeno na sporna seznama. Res je, da v Sklepu 2014/145, kakor je bil spremenjen, pojem „znaten vir prihodka“ ni opredeljen. Vendar uporaba pridevnika „znaten“, ki se nanaša na zvezo samostalnikov „vir prihodka“, pomeni, da mora biti ta vir prihodka pomemben in torej nezanemarljiv (glej v tem smislu sodbo z dne 29. januarja 2025, Vinokurov/Svet, T-1106/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2025:106, točka 49).

179 V obravnavani zadevi tožeča stranka priznava, da je bila ob sprejetju aktov iz septembra 2023 še vedno delničar družbe Rosvodokanal. Navesti je treba, da je v predstavitvenem dokumentu konzorcija Alfa Group (priloga B.2 k odgovoru na tožbo) navedena družba opisana kot eden največjih ruskih zasebnih operaterjev na področju oskrbe z vodo in sanitarnih storitev, ki zagotavlja storitve za približno 5 milijonov strank, posluje v sedmih ruskih mestih in zaposluje približno 10.000 oseb. Poleg tega, kot je razvidno iz dokumenta št. 2 iz dokaznega spisa WK 10524/2023 REV 1, je ta družba navedena kot del navedenega konzorcija.

180 Zato je treba šteti, da tožeča stranka zgolj zato, ker je delničar družbe Rosvodokanal, opravlja kvalitativno ali kvantitativno nezanemarljivo gospodarsko dejavnost, tako da je zajeta s statusom poslovneža v smislu tretjega dela spremenjenega merila (g).

181 V skladu s sodno prakso pa sektor oskrbe z vodo in sanitarnih storitev ruski vladi zagotavlja znaten vir prihodka, saj je ta sektor leta 2022 ustvaril davčne prihodke v višini več kot 94 milijard ruskih rubljev (RUB) (približno 967 milijonov EUR) (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2024, OT/Svet, T-286/23, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:606, točki 126 in 127).

182 Trditve tožeče stranke, navedene na obravnavi, da naj bi davki, ki jih je plačala družba Rosvodokanal, pomenili le zelo majhen del skupnega zneska davkov, ki jih je plačal ta sektor, ni mogoče sprejeti. Kot je bilo namreč opozorjeno v točki 178 zgoraj, je pomemben prihodek, ki ga ustvarja sektor, ne pa davki, ki jih plača zadevna oseba ali subjekt.

183 Iz tega sledi, da je zgolj dejstvo, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz septembra 2023 delničar družbe Rosvodokanal, zadostovalo za to, da njen osebni položaj spada pod tretji del spremenjenega merila (g).

184 Glede na vse zgornje preudarke Svet s tem, da je na dan sprejetja aktov iz septembra 2023 menil, da je tožeča stranka vodilni poslovnež, ki deluje v Rusiji v smislu prvega dela spremenjenega merila (g), in poslovnež, vključen v gospodarski sektor, ki zagotavlja znaten vir prihodka vladi Ruske federacije v smislu tretjega dela spremenjenega merila (g), ni storil napake pri presoji.

185 Iz sodne prakse pa je glede nadzora zakonitosti sklepa, s katerim so bili sprejeti omejevalni ukrepi, razvidno, da če sodišče Unije ob upoštevanju njihove preventivnosti ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je sam po sebi zadostna osnova za utemeljitev tega sklepa, potem okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedenega sklepa (sodbi z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 72, in z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 186).

186 Zato je treba – ne da bi bilo treba preučiti druge trditve tožeče stranke, s katerimi ta izpodbija ohranitev uvrstitve njenega imena na spornih seznamih na podlagi merila (d) – zavrniti prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri presoji, ki naj bi jo Svet storil, ko se je s sprejetjem aktov iz septembra 2023 odločil ohraniti ime tožeče stranke na spornih seznamih.

c) Akta iz marca 2024

187 Tožeča stranka trdi, da od marca 2022 ni več delničar konzorcija Alfa Group. Trdi, da je odsvojila svoje deleže v družbah Alfa Bank Rusija, AlfaStrakhovanie Rusija in CTF Holdings.

188 Glede na sodbi z dne 10. aprila 2024, Aven/Svet (T-301/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:214), in z dne 10. aprila 2024, Fridman/Svet (T-304/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:215), tožeča stranka meni, da ohranitev njenega imena na spornih seznamih pomeni neupravičeno različno obravnavanje njenega osebnega položaja in osebnega položaja tožečih strank v zadevah, v katerih sta bili izdani navedeni sodbi.

189 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

190 Glede splošnega okvira, na podlagi katerega je Svet sprejel zadevne omejevalne ukrepe (glej točko 88 zgoraj), je treba ugotoviti, da so bile na dan sprejetja aktov iz marca 2024 razmere v Ukrajini še vedno resne. Prav tako so bili navedeni ukrepi še vedno upravičeni glede na cilj, ki se uresničuje, in sicer izvajati največji pritisk na ruske oblasti, da bi te prenehale s svojimi dejanji in politikami, ki destabilizirajo Ukrajino, ter vojaško agresijo te države, in povečati stroške delovanja Ruske federacije, ki spodkopava ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine.

191 Kar zadeva osebni položaj tožeče stranke, ta v razlogih za uvrstitev, ki so vsebovani v aktih iz marca 2024, ni več opredeljena kot „eden največjih delničarjev konzorcija Alfa Group“, ampak kot „večinski delničar konzorcija Alfa Group“. Zato je treba šteti, da gre v bistvu za enake razloge kot v aktih iz septembra 2023.

192 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se tožeča stranka v okviru postopka pregleda, ki je pripeljal do sprejetja aktov iz marca 2024, ni sklicevala na noben nov element, da bi dokazala, da ni več večinski delničar konzorcija Alfa Group.

193 Tožeča stranka je v okviru prilagoditvene vloge za to, da bi dokazala, da ni bila več večinski delničar konzorcija Alfa Group prek družbe ABH Holdings, predložila izpisek iz registra dejanskih lastnikov te družbe, ki ga je pripravil Luxembourg Business Register (priloga E.5 k navedeni vlogi) in ki drugače kot izpisek iz priloge A.28 k tožbi vsebuje podpis upravljavca.

194 Prvič, v zvezi z uporabo prvega dela spremenjenega merila (g) za tožečo stranko je treba navesti, da tožeča stranka ni predložila nobenega novega elementa, s katerim bi dokazala, da se je prenos lastništva njenih deležev v družbi CTF Holdings dejansko zgodil pred datumom začetka veljavnosti omejevalnih ukrepov, sprejetih proti njej. Zato je treba iz istih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točkah od 142 do 155 zgoraj, ugotoviti, da Svet s tem, da je menil, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz marca 2024 delničar navedene družbe, ni storil napake pri presoji.

195 V zvezi z zatrjevano odsvojitvijo njenih deležev v družbi ABH Holdings je treba glede na to, da v izpisku iz registra dejanskih lastnikov, ki vsebuje podpis upravljavca, ni naveden točen datum, na katerega so bili navedeni deleži preneseni na pridobitelja, iz istih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točkah 164 in 165 zgoraj, šteti, da ta izpisek ne more zadostovati za dokaz, da je bilo lastništvo nad temi deleži dejansko preneseno pred 15. marcem 2022. Prav tako je treba glede na to, da pridobitelj ni izpolnil svoje obveznosti plačila, dokazati tudi, da pogodbene določbe, ki urejajo odsvojitev, niso vključevale razveznega pogoja v primeru neplačila cene. Zato je treba iz istih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točkah od 157 do 166 zgoraj, ugotoviti, da Svet s tem, da je menil, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz marca 2024 delničar navedene družbe, ni storil napake pri presoji.

196 Iz tega sledi, da je Svet lahko menil, da je bila tožeča stranka ob sprejetju aktov iz marca 2024 večinski delničar konzorcija Alfa Group, tako da je bila ohranitev njenega imena na spornih seznamih na podlagi prvega dela spremenjenega merila (g) utemeljena.

197 Ker je tožeča stranka na obravnavi priznala, da je bila ob sprejetju aktov iz marca 2024 še vedno delničar družbe Rosvodokanal, je iz istih razlogov kot tistih, ki so navedeni v točkah od 179 do 183 zgoraj, ohranitev njenega imena na spornih seznamih zgolj zaradi njenega statusa delničarja te družbe vsekakor upravičena na podlagi tretjega dela spremenjenega merila (g).

198 Poleg tega tožeča stranka ne more trditi, da ohranitev uvrstitve njenega imena na sporna seznama pomeni neupravičeno različno obravnavanje s položajem M. Fridmana in P. Avna iz razloga, da so bili akti, ki se nanašajo nanju, s sodbama z dne 10. aprila 2024, Aven/Svet (T-301/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:214), in z dne 10. aprila 2024, Fridman/Svet (T-304/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:215), razglašeni za nične. Kot je namreč razvidno iz obrazložitve sodb z dne 10. aprila 2024, Aven/Svet (T-301/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:214), in z dne 10. aprila 2024, Fridman/Svet (T-304/22, neobjavljena, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:215), uvrstitev imen zadevnih tožečih strank na seznama, obravnavana v zadevah, v katerih sta bili izdani navedeni sodbi, ni temeljila na prvotnem merilu (g) in tudi ne na spremenjenem merilu (g).

199 Glede na zgornje preudarke Svet s tem, da je na dan sprejetja aktov iz marca 2024 menil, da je tožeča stranka vodilni poslovnež, ki deluje v Rusiji v smislu prvega dela spremenjenega merila (g), in poslovnež, vključen v gospodarski sektor, ki zagotavlja znaten vir prihodka vladi Ruske federacije v smislu tretjega dela spremenjenega merila (g), ni storil napake pri presoji.

200 Iz sodne prakse pa je glede nadzora zakonitosti sklepa, s katerim so bili sprejeti omejevalni ukrepi, razvidno, da če sodišče Unije ob upoštevanju njihove preventivnosti ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je sam po sebi zadostna osnova za utemeljitev tega sklepa, potem okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedenega sklepa (sodbi z dne 28. novembra 2013, Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 72, in z dne 15. novembra 2023, OT/Svet, T-193/22, EU:T:2023:716, točka 186).

201 Zato je treba – ne da bi bilo treba preučiti druge trditve tožeče stranke, s katerimi ta izpodbija ohranitev uvrstitve njenega imena na spornih seznamih na podlagi merila (d) – zavrniti prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri presoji pri sprejetju aktov iz marca 2024.

202 Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na napako pri presoji, je treba zato v celoti zavrniti.

3. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

203 Tožeča stranka meni, da je z omejevalnimi ukrepi, sprejetimi proti njej, kršeno načelo sorazmernosti iz člena 5(4) PEU. Meni, da ker je bilo ime banke Alfa Bank z aktoma z dne 13. marca 2023, navedenima v točki 12 zgoraj, uvrščeno na sporna seznama, ni primerno ohraniti omejevalne ukrepe proti njej za uresničitev zastavljenih ciljev. Meni, da glede na to, da ni nikoli vodila navedene družbe, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, da ne prebiva v Rusiji in da v tej državi ni davčni zavezanec, z ohranitvijo njenega imena na spornih seznamih ni mogoče doseči zastavljenih ciljev, in sicer izvajati pritisk na ruske nosilce odločitev. Prav tako meni, da ker ni več delničar družb in nima nobenega upravnega ali vodstvenega položaja v nobeni od njih, nanje ne more vplivati.

204 Poleg tega tožeča stranka trdi, da odstopanja, na podlagi katerih je mogoče zahtevati odmrznitev nekaterih sredstev, da bi lahko zadovoljila osnovne potrebe, niso učinkovita glede na ovire, s katerimi se srečuje pri njihovem izvajanju s strani nacionalnih organov in pri dajanju sredstev na razpolago s strani finančnih institucij.

205 Poleg tega tožeča stranka meni, da ob upoštevanju načrtov Komisije za sprejetje pravil, ki omogočajo odvzem in zaseg premoženja, ki je bilo zamrznjeno, ni več mogoče šteti, da omejevalni ukrepi niso začasni, varstveni in preventivni.

206 Tožeča stranka Svetu očita tudi, da ni opravil ocene učinka omejevalnih ukrepov, da bi ugotovil, ali so dejansko prispevali k uresničitvi zastavljenih ciljev. Meni, da cilji omejevalnih ukrepov v obravnavani zadevi niso bili doseženi, saj je vojna izgubljena.

207 Svet trditve tožeče stranke izpodbija.

208 Spomniti je treba, da načelo sorazmernosti, ki je eno od splošnih načel prava Unije in je prevzeto v členu 5(4) PEU, zahteva, da morajo biti ukrepi, ki se izvajajo s predpisom prava Unije, primerni za uresničenje legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, in ne smejo preseči tega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev (sodbi z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 122, ter z dne 1. junija 2022, Prigozhin/Svet, T-723/20, neobjavljena, EU:T:2022:317, točka 133).

209 V sodni praksi je v zvezi s tem natančneje določeno, da je treba glede sodnega nadzora nad spoštovanjem načela sorazmernosti zakonodajalcu Unije priznati široko diskrecijsko pravico na področjih, na katerih mora sprejeti politične, gospodarske in socialne odločitve in pri katerih mora opraviti kompleksne presoje. Zato lahko na zakonitost ukrepa, sprejetega na teh področjih, vpliva le njegova očitna neprimernost glede na cilj, ki ga namerava doseči pristojna institucija (glej sodbo z dne 30. novembra 2016, Rotenberg/Svet, T-720/14, EU:T:2016:689, točka 179 in navedena sodna praksa).

210 V obravnavani zadevi je treba navesti, da zadevni omejevalni ukrepi ustrezajo cilju v splošnem interesu, ki ga kot takega priznava Unija in s katerim je mogoče upravičiti negativne, celo zelo negativne posledice za nekatere gospodarske subjekte (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 150). Njihov namen je namreč izvajati pritisk nad ruskimi oblastmi, da bi te prenehale dejavnosti in politiko, s katerimi se destabilizira Ukrajina. Natančneje, Svet želi s sprejetjem omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na vodilne poslovneže, ki delujejo v Rusiji, in poslovneže, vključene v gospodarske sektorje, ki zagotavljajo znaten vir prihodka vladi Ruske federacije, na eni strani izkoristiti vpliv, ki ga lahko imajo te osebe na ruski režim, tako da jih spodbuja k izvajanju pritiska na to vlado, naj spremeni svojo politiko, in na drugi strani povečati stroške delovanja Ruske federacije, ki spodkopava ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine. Tako je razvidno, da si Unija prizadeva zmanjšati prihodke ruske države in izvajati pritisk na rusko vlado, da bi zmanjšala njeno zmožnost financiranja svojih dejanj, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine, ter jih ustavila, zato da bi ohranila evropsko in svetovno stabilnost. Gre za cilj, ki spada med cilje, ki se uresničujejo v okviru skupne zunanje in varnostne politike ter na katere se nanaša člen 21(2)(c) PEU, kot so ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti.

211 Tako je treba šteti, da omejevalni ukrepi, sprejeti proti tožeči stranki, niso očitno neprimerni glede na zastavljene cilje. Te ugotovitve ne more omajati dejstvo, da je bilo ime družbe Alfa Bank dodano na sporna seznama. Ker namreč tožeča stranka spada v prvi in tretji del spremenjenega merila (g), zgolj dejstvo, da se omejevalni ukrepi nanašajo tudi na subjekt, s katerim je povezana, ne more povzročiti, da bi bili ukrepi, ki se nanašajo nanjo, očitno neprimerni za dosego zastavljenih ciljev, saj se njena osebna sredstva ne smejo zamenjevati s sredstvi navedene družbe. Poleg tega je treba poudariti, da konzorcij Alfa Group ni omejen na to družbo, ampak vključuje tudi družbe AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group, A1 in Rosvodokanal.

212 V zvezi s potrebnostjo zadevnih omejevalnih ukrepov je treba ugotoviti, da alternativni in manj omejujoči ukrepi, kot sta sistem pridobitve predhodnega dovoljenja ali obveznost utemeljitve po uporabi nakazanih sredstev, ne omogočajo enako učinkovitega doseganja zastavljenih ciljev, na katere je bilo opozorjeno v točki 210 zgoraj (glej v tem smislu sodbo z dne 30. novembra 2016, Rotenberg/Svet, T-720/14, EU:T:2016:689, točka 182 in navedena sodna praksa).

213 V zvezi s tem je treba v delu, v katerem tožeča stranka trdi, da je lahko uvrstitev imena družbe Alfa Bank na sporna seznama alternativni ukrep, ki je manj omejujoč in s katerim je mogoče enako učinkovito doseči zastavljene cilje, take trditve zavrniti. Premoženje tožeče stranke se namreč razlikuje od premoženja navedene družbe in ni omejeno le na sredstva, ki jih ima ta finančna institucija.

214 Poleg tega je treba opozoriti, da omejevalni ukrepi pomenijo začasne in reverzibilne omejitve ter da so predvidene možnosti za odstopanja.

215 Tožeča stranka te ugotovitve ne more izpodbiti s trditvijo, da ima težave pri izvajanju odstopanj iz člena 2(3) in (4) Sklepa 2014/145, kakor je bil spremenjen, ter iz člena 4(1), člena 5(1) in člena 6(1) Uredbe št. 269/2014. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso le pristojna nacionalna sodišča pristojna za nadzor nad veljavnostjo nacionalnih ukrepov za izvajanje aktov Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 11. julija 1996, Branco/Komisija, T-271/94, EU:T:1996:103, točka 53, in z dne 14. aprila 2016, Ben Ali/Svet, T-200/14, neobjavljena, EU:T:2016:216, točka 268). Tako imajo nacionalna sodišča, če bi imela težave pri razlagi zgoraj navedenih odstopanj, možnost, da pri Sodišču vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU. Prav tako Splošno sodišče na podlagi člena 263 PDEU ni pristojno za odločanje o sporih med tožečo stranko in finančnimi institucijami, ki ji ne bi dale na voljo sredstev, čeprav bi pristojni nacionalni organ izdal dovoljenje.

216 Začasnost in reverzibilnost omejevalnih ukrepov prav tako ni omajana z načrtom Komisije za odvzem zamrznjenega premoženja. Kot namreč poudarja Svet, ureditev, ki je veljala ob sprejetju aktov iz septembra 2023 in marca 2024, ne določa možnosti odvzema sredstev osebam, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, če ni kršitve določb Uredbe št. 269/2014, kakor je bila spremenjena. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člen 15(1) navedene uredbe določa „ustrezne ukrepe“ za odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kršitvami navedene uredbe. Iz tega izhaja, da je Svet nacionalnim organom pustil polje proste presoje glede opredelitve, narave in obsega tega odvzema (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2024, Timchenko in Timchenko/Svet, T-644/22, v pritožbenem postopku, EU:T:2024:621, točka 104). Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeča stranka ne trdi, da so omejevalni ukrepi, sprejeti proti njej, vključevali odvzem njenih sredstev. Zato tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da navedeni ukrepi niso začasni in reverzibilni.

217 Iz tega izhaja, da v obravnavani zadevi nevšečnosti, povzročene tožeči stranki, niso očitno nesorazmerne glede na pomembnost ciljev, ki se jim sledi z izpodbijanimi akti.

218 Nazadnje, tožeča stranka neutemeljeno trdi, da Svet ni opravil ocene učinka omejevalnih ukrepov in da zato, ker je bila ob sprejetju izpodbijanih aktov vojna izgubljena, ohranitev omejevalnih ukrepov proti njej ni bila več upravičena. Kot je namreč razvidno iz uvodne izjave 3 Sklepa 2023/1767 in uvodne izjave 4 Sklepa 2024/847, se je v tistem trenutku vojna agresija Ruske federacije proti Ukrajini nadaljevala, kar je upravičevalo podaljšanje omejevalnih ukrepov za šest mesecev. Poleg tega je bil v nasprotju s tem, kar trdi, njen osebni položaj predmet rednih pregledov, na podlagi česar je Svet ohranil omejevalne ukrepe proti njej. Kot pa je razvidno iz preučitve prvega tožbenega razloga, je Svet veljavno dokazal, da tožeča stranka spada v kategorije oseb iz prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g).

219 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, zavrniti.

220 Zato je treba tožbo v celoti zavrniti.

V. Stroški

221 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogom Sveta naloži, da nosi svoje stroške in stroške Sveta.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. OT se naloži plačilo stroškov.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 23. julija 2025.

Podpisi

Kazalo

I. Dejansko stanje . . . 2

II. Dejansko stanje po vložitvi tožbe . . . 5

III. Predlogi strank . . . 6

IV. Pravo . . . 7

A. Pristojnost Splošnega sodišča za odločanje o drugem tožbenem predlogu tožeče stranke . . . 7

B. Utemeljenost . . . 7

1. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva . . . 7

a) Akta iz septembra 2023 . . . 7

b) Akta iz marca 2024 . . . 12

2. Prvi tožbeni razlog: napaka pri presoji . . . 12

a) Uvodne ugotovitve . . . 12

b) Akta iz septembra 2023 . . . 14

1) Zanesljivost dokazov . . . 14

2) Uporaba prvega in tretjega dela spremenjenega merila (g) za tožečo stranko . . . 16

c) Akta iz marca 2024 . . . 28

3. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti . . . 30

V. Stroški . . . 32